

KOMISJA EUROPEJSKA.
DYREKCJA GENERALNA
PODATKII I UNIA CELNA
Polityka Celna, Prawodawstwo, Taryfa
Przepisy celne

Bruksela, 15 lipca 2016r.

TAXUD/A2/SPE/MRe(2016)
taxud.a.2(2016)4119094

TAXUD/A2/SPE/2016/001-Rev8-EN

Oryginał w angielskiej wersji językowej

PROCEDURY SPECJALNE – Tytuł VII UKC/ "Wytyczne dla PCz i sektora Handlu"

Tłumaczenie robocze

W celu opracowania projektu wytycznych dotyczących UKC i powiązanych z nim rozporządzeń Komisji, powołana została Grupa Projektowa w ramach programu Cło 2020. Treść niniejszego dokumentu odzwierciedla wynik dyskusji z państwami członkowskimi i sektorem Handlu.

Zastrzeżenia prawne: "Należy podkreślić, że niniejszy dokument nie stanowi aktu prawnie wiążącego i ma charakter wyjaśniający. Przepisy prawne ustawodawstwa celnego mają pierwszeństwo przed treścią niniejszego dokumentu i zawsze powinny być brane pod uwagę. Autentycznymi tekstami aktów prawnych UE są teksty publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Oprócz niniejszego dokumentu mogą również występować instrukcje krajowe lub noty wyjaśniające."

Struktura Unijnego Kodeksu Celnego dot. procedur specjalnych innych niż tranzyt - podsumowanie-

(Numer strony odnosi się do strony tekstu rozporządzenia ustanawiającego unijny kodeks celny w Dz.Urz. UE - L269, 10 października 2013r.)

TYTUŁ VII	PROCEDURY SPECJALNE	str.70
ROZDZIAŁ 1	Przepisy ogólne	str.70
	Art. 210 Zakres zastosowania	str.70
	Art. 211 Pozwolenie	str.70
	Art. 212 Przekazanie uprawnień (*)	str.71
	Art. 213 Przyznanie uprawnień wykonawczych (*)	str.71
	Art. 214 Ewidencje	str.71
	Art. 215 Zamknięcie procedury specjalnej	str.71
	Art. 216 Przekazanie uprawnień (*)	str.72
	Art. 217 Przyznanie uprawnień wykonawczych (*)	str.72
	Art. 218 Przeniesienie praw i obowiązków	str.72
	Art. 219 Przemieszczanie towarów	str.72
	Art. 220 Zwyczajowe czynności	str.72
	Art. 221 Przekazanie uprawnień (*)	str.72
	Art. 222 Przyznanie uprawnień wykonawczych (*)	str.72
	Art. 223 Towary ekwiwalentne	str.72
	Art. 224 Przekazanie uprawnień (*)	str.73
	Art. 225 Przyznanie uprawnień wykonawczych (*)	str.73
ROZDZIAŁ 3	Składowanie	str.76
Sekcja 1	Przepisy ogólne	str.76
	Art. 237 Zakres zastosowania	str.76
	Art. 238 Termin składowania	str.76
	Art. 239 Przyznanie uprawnień wykonawczych (*)	str.76
Sekcja 2	Składowanie celne	str.76
	Art. 240 Składowanie w składach celnych	str.76
	Art. 241 Przetwarzanie	str.77
	Art. 242 Obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury lub posiadacza pozwolenia	str.77
Sekcja 3	Wolne obszary celne	str.77
	Art. 243 Wyznaczenie wolnych obszarów celnych	str.77
	Art. 244 Prace budowlane i działalność gospodarcza w wolnym obszarze celnym	str.77
	Art. 245 Przedstawienie towarów i ich objęcie procedurą	str.77
	Art. 246 Towary unijne w wolnych obszarach celnych	str.78
	Art. 247 Towary nieunijne w wolnym obszarze celnym	str.78
	Art. 248 Wyprowadzanie towarów z wolnego obszaru celnego	str.78
	Art. 249 Status celny	str.78
ROZDZIAŁ 4	Szczególne przeznaczenie	str.78
Sekcja 1	Odprawa czasowa	str.78
	Art. 250 Zakres zastosowania	

* Artykuły zawierające delegacje dla wydania rozporządzenia nie są objęte niniejszymi wytycznymi, ponieważ nie dotyczą władz celnych

	Art. 251 Termin przez jaki towary mogą być objęte procedurą odprawy czasowej	str.78
	Art. 252 Kwota należności celnych przywozowych w przypadku odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych	str.79
	Art. 253 Przekazanie uprawnień (*)	str.79
Sekcja 4	Końcowe przeznaczenie	str.79
	Art. 254 Procedura końcowego przeznaczenia	str.79
ROZDZIAŁ 4	Przetwarzanie	str.80
Sekcja 1	Przepisy ogólne	str.80
	Art. 255 Współczynnik produktywności	str.80
Sekcja 2	Uszlachetnianie czynne	str.80
	Art. 256 Zakres zastosowania	str.80
	Art. 257 Termin zamknięcia procedury	str.80
	Art. 258 Czasowy powrotny wywóz w celu dalszego przetworzenia	str.81
Sekcja 3	Uszlachetnianie bierne	str.81
	Art. 259 Zakres zastosowania	str.81
	Art. 260 Towary naprawiane nieodpłatnie	str.81
	Art. 261 System standardowej wymiany	str.81
	Art. 260 Towary naprawiane nieodpłatnie	str.81
	Art. 262 Uprzedni przywóz produktów zamiennych	str.82

Odniesienia:

- UKC Unijny Kodeks Celny. Rozporządzenie (UE) nr 952/2013
- RW Akt wykonawczy. Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 2015/2447
- RD Akt delegowany. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 2015/2446
- PRD Akt delegowany z przepisami przejściowymi. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 2016/341

Skróty:

- AEOC Upoważniony przedsiębiorca w zakresie uproszczeń celnych
- AEOS Upoważniony przedsiębiorca w zakresie bezpieczeństwa i ochrony
- WKC Wspólnotowy Kodeks Celny (Rozporządzenie WE 2913/92)
- RWKC Przepisy wykonawcze do Wspólnotowego Kodeksu Celnego (Rozporządzenie WE 2454/93)
- Komisja Komisja Europejska
- GPC Gospodarcze Procedury Celne
- FTA Umowy o wolnym handlu
- UCz Uszlachetnianie czynne
- UCz w systemie zawiesznień Uszlachetnianie czynne w systemie zawiesznień
- MRN Numer Ewidencyjny
- EIDR Wpis do rejestru zgłaszającego
- PPKC Przetwarzanie pod kontrolą celną
- SPE Procedury specjalne
- TORO Przeniesienie praw i obowiązków (ang.: „Transfer Of Rights and Obligations”)

Wstęp

UKC – Rozporządzenie delegowane /Rozporządzenie wykonawcze

Unijny Kodeks Celny (Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013) wszedł w życie w dniu 9 października 2013 roku i będzie w pełni obowiązywać od 1 maja 2016r. Powiązane rozporządzenia Komisji, rozporządzenia delegowane i wykonawcze, które zastępują Przepisy Wykonawcze do Wspólnotowego Kodeksu Celnego i umożliwiają pełne zastosowanie UKC, zostały opublikowane dnia 29 grudnia 2015r. (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 343, 29 grudnia 2015r.). Zarówno rozporządzenie delegowane jak i wykonawcze ustanawiają przepisy umożliwiające sprawne przejście od Wspólnotowego Kodeksu Celnego i jego przepisów wykonawczych do UKC i związanych z nim aktów prawnych. Zasady te znajdują się w Tytule IX RD i RW.

Niemniej jednak wiele przepisów wymaga dostosowania lub nowej elektronicznej wymiany informacji pomiędzy organami celnymi, sektorem handlu i Komisją. W związku z tym, ustanowiony został Program Prac związanych z Unijnym Kodeksem Celnym (IT) (Decyzja Wykonawcza Komisji 2014/255/UE) w celu zaplanowania rozwoju i wykorzystywania systemów teleinformatycznych.

Równolegle, w dniu 15 marca 2016r. (Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) nr 2016/341) został opublikowany akt delegowany w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne (PRD).

Okres przejściowy (systemy teleinformatyczne (IT) i prawo)

- Przejściowy okres administracyjny (Tytuł IX RD i RW) obejmuje okres stopniowego dostosowywania wszystkich pozwoleń/decyzji celnych do nowych zasad.

- Tytuły IX RD/RW dotyczą środków przejściowych i ważności każdego rodzaju decyzji/pozwoleń celnych;
- Dla pozwoleń, które nie są objęte ograniczonym okresem ważności najpóźniejsza data to dzień 1 maja 2019r. (art. 345 RW), jednak może obowiązywać termin wcześniejszy, w zależności od rodzaju i warunków odpowiedniego pozwolenia;

Przejściowy okres administracyjny związany jest z ponowną oceną warunków i kryteriów, stosowania nowych formularzy, jeśli mają zastosowanie, oraz narzędzi teleinformatycznych (IT) stosowanych na etapie wydawania pozwoleń.

- Okres przejściowy dla systemów teleinformatycznych (IT) dotyczy środków przejściowych stosowanych w okresie, gdy systemy teleinformatyczne niezbędne dla zastosowania przepisów Kodeksu nie zostały jeszcze uruchomione.

- Środki przejściowe są określone w Przejściowym Rozporządzeniu Delegowanym (PRD), Rozporządzeniu Delegowanym (RD) oraz Rozporządzeniu Wykonawczym (RW).
- Okres stosowania tych środków związany jest z terminami wdrażania lub modernizacji odpowiednich systemów teleinformatycznych, jak określono w Programie Prac związanych z UKC. Ostatecznym terminem jest grudzień 2020r., zgodnie z artykułem 278 UKC.

Niektóre systemy mogą być gotowe przed tym terminem i w związku z tym, okresy przejściowe zostały odpowiednio dostosowane dla każdego systemu.

Podczas dostosowywania przez państwa członkowskie (PCz) obecnych rozwiązań IT w okresie przejściowym, PCz zapewnią utrzymanie ułatwień wynikających z uproszczeń, dostosowanych do UKC. W związku z powyższym, większość środków przejściowych utrzymuje obecne rozwiązania.

Wytyczne

TYTUŁ VII PROCEDURY SPECJALNE

ROZDZIAŁ 1 Przepisy ogólne

Art. 210 UKC Zakres zastosowania

Gospodarcze procedury celne (GPC) określone są jako "Procedury Specjalne".

- Składowanie;
- Szczególne przeznaczenie;
- Przetwarzanie.

Dawne PPKC (przetwarzanie pod kontrolą celną) i UCz w systemie zawieszek zostały połączone w ramach "uszlachetniania czynnego" (UCz).

Dawne uszlachetnianie czynne w systemie ceł zwrotnych zostało zniesione, ale działalność gospodarcza może być kontynuowana w ramach przepisów UCz.

Końcowe przeznaczenie oraz wolne obszary celne stały się, zgodnie z UKC, procedurami specjalnymi.

Art. 211 UKC Pozwolenie

(1) Pozwolenie jest pozytywną decyzją, o której mowa w art. 22 i art. 5 pkt. 39 UKC. Z wyjątkiem pozwoleń, które są udzielane na podstawie zgłoszenia celnego i pozwoleń na prowadzenie miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego towarów, maksymalny okres ważności pozwolenia na uszlachetnianie czynne lub uszlachetnianie bierne, odprawę czasową lub końcowe przeznaczenie został przedłużony do 5 lat.

Dla towarów, które są objęte Załącznikiem 71-02 RD (głównie wrażliwe towary rolne) maksymalny okres ważności pozwolenia został przedłużony do 3 lat.

Tak jak obecnie okres ważności pozwolenia oraz termin zamknięcia procedury specjalnej nie oznaczają tego samego. Ponadto, okresy 3 lub 5 lat nie dotyczą pozwoleń, które zostały udzielone przez zwolnienie towarów do odpowiedniej procedury celnej (art. 163 RD). Dla tych "indywidualnych" pozwoleń okres ważności jest ograniczony do jednej sekundy i mogą one zostać użyte tylko dla jednego zgłoszenia celnego.

W odniesieniu do akapitu drugiego art. 211 ust. 1 UKC, gdy przedsiębiorca zamierza stosować więcej niż jedną procedurę specjalną, zaleca się składanie do organów celnych oddzielnych wniosków dla każdej procedury. Pozwoli to posiadaczowi pozwolenia łatwo zidentyfikować, jakie prawa i obowiązki mają zastosowanie dla każdej procedury. Ponadto obecne rozporządzenia Komisji powiązane z UKC nie dają możliwości wnioskowania o więcej niż jedną procedurę na pojedynczym wniosku.

(b) Pozwolenia na prowadzenie miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego towarów mogą zostać udzielone również w przypadku, gdy zamierzone zabiegi zwyczajowe dominowałyby nad składowaniem towarów.

Odnośnie uszlachetniania biernego IM-EX, o którym mowa w art. 242 ust. 1 RD, okres, w ciągu którego towary unijne muszą być objęte procedurą uszlachetniania biernego IM-EX nie jest "terminem zamknięcia procedury" zdefiniowanym w art. 1 pkt 23 RD. Oznacza to, że uszlachetnianie bierne IM-EX jest szczególnym przypadkiem, który ma następujące konsekwencje:

- W odniesieniu do okresu ważności pozwolenia, pozwolenie na korzystanie z uszlachetniania biernego IM-EX musi być ważne w dniu przyjęcia zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu, odnoszącego się do produktów przetworzonych uzyskanych z odpowiednich towarów ekwiwalentnych.
- Jeśli towary unijne są zgłaszane do procedury uszlachetniania biernego IM-EX w ramach określonego terminu, o którym mowa w art. 242 ust. 1 RD, pozwolenie na korzystanie z uszlachetniania biernego nie musi już być ważne.

- (2) Pozwolenie może zostać przyznane z mocą wsteczną jeżeli spełnione są warunki art. 211 ust. 2 UKC. Jednakże pozwolenie nie może zostać ponownie udzielone z mocą wsteczną jeśli w ciągu trzech poprzednich lat udzielono pozwolenia z mocą wsteczną dla tej samej procedury specjalnej (patrz: art. 211 ust. 2 lit. e) UKC).

Pozwolenie ma moc wsteczną, jeśli okres ważności rozpoczyna się przed dniem, w którym wydane zostało pozwolenie.

Przykład 1:

Przedsiębiorca uzyskał pozwolenie z mocą wsteczną na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia. Składa on wniosek o przedłużenie (odnowienie) tego pozwolenia z mocą wsteczną. Uzyskanie takiego pozwolenia nie będzie możliwe, jednakże w przypadku złożenia wniosku o pozwolenie z mocą wsteczną na stosowanie procedury uszlachetniania czynnego, pozwolenie takie mogłoby zostać udzielone.

Przykład 2:

Firma występuje o przedłużenie (odnowienie) pozwolenia na korzystanie z uszlachetniania czynnego, którego ważność wygasła dnia 29 kwietnia 2017r. Organ celny otrzymał ten wniosek dnia 30 maja 2017r. Organ celny wydaje pozwolenie dnia 10 sierpnia 2017r. Takie pozwolenie jest decyzją korzystną z mocą wsteczną i może być wydane tylko raz na 3 lata (zob. art. 211 ust. 2 lit. h) UKC). W celu uniknięcia sytuacji, w której działalność gospodarcza nie może być prowadzona w ramach procedury uszlachetniania czynnego, ponieważ pozwolenie na korzystanie z uszlachetniania czynnego jest już nieważne, sugeruje się, aby posiadacz pozwolenia złożył wniosek o przedłużenie (odnowienie) co najmniej 3 miesiące przed końcem okresu ważności istniejącego pozwolenia. Zgodnie z dobrą praktyką, taka informacja powinna być podana w pozwoleniu.

Jako *lex specialis*, przepisy art. 163 ust. 1 lit. e) oraz lit. f) RD mogą być zastosowane więcej niż raz w okresie 3 lat¹. Zasada ta może obejmować pozwolenie na zgłoszeniu celnym, a także pozwolenie wydane zgodnie z Załącznikiem 12 do PRD lub wydane elektronicznie zgodnie z Załącznikiem A do RD.

W odniesieniu do art. 172 ust. 3 RD moc wsteczna jest ograniczona do 3 lat ze względu na art. 211 ust. 2 lit. h) UKC.

W przypadku, jeśli produkty zamienne mają być dopuszczone do obrotu przy zastosowaniu systemu standardowej wymiany, a nie udzielono pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego, takie pozwolenie może być wydane z mocą wsteczną tylko w formie standardowej, ale nie na podstawie zgłoszenia celnego (zob. art. 163 ust. 1 lit. e) RD).

- (3) (a) Pozwolenia mogą zostać udzielone osobie mającej swoją siedzibę na obszarze celnym Unii. Jednakże pod pewnymi warunkami możliwe jest udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego lub procedury końcowego przeznaczenia osobie mającej siedzibę poza obszarem celnym Unii (patrz: art. 161 RD). Z uwagi na to, że artykuł ten stanowi odstępstwo od zasady, interpretacja odnośnie zakresu tego przepisu powinna być ograniczona.

¹ Art. 163 ust. 1 lit. e) RD obejmuje obie sytuacje, a mianowicie, sytuację z uprzednim przywozem lub bez uprzedniego przywozu produktów zamiennych.

Poniższe przykłady wskazują zakres tego przepisu:

Przykład 1:

Linia lotnicza, która ma siedzibę poza obszarem celnym Unii wnioskuje o pozwolenie na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia, aby móc przywozić towary do naprawy samolotów cywilnych i ich części.

W tym przypadku korzystanie z końcowego przeznaczenia nie jest incydentalne. Z tego powodu wnioskodawca powinien mieć siedzibę na terytorium Unii Europejskiej i w konsekwencji wniosek powinien zostać odrzucony.

Przykład 2:

Osoba fizyczna, zamieszkała w państwie trzecim, korzystająca z własnego samolotu, może wnioskować o pozwolenie na procedurę końcowego przeznaczenia tak, aby zamienny silnik mógł być przywieziony w ramach procedury końcowego przeznaczenia.

W tym przypadku należy udzielić pozwolenia.

Artykuły 161 i 162 RD mogą być stosowane do wniosków składanych z zastosowaniem formularza określonego w Załączniku 12 do PRD lub składanych elektronicznie zgodnie z Załącznikiem A do RD, oraz wniosków na podstawie zgłoszenia celnego.

(b) Uznaje się, że osoba posiadająca status AEOC zapewnia konieczne bezpieczeństwo prawidłowego przebiegu operacji, chyba że bez dalszego sprawdzania dostępne są informacje zaprzeczające powyższemu. Dla osób nie posiadających statusu AEOC organy celne będą musiały skontrolować dokumentację/ ewidencje archiwalne wnioskodawców w zakresie ich aktywności w obszarze celnym i podatkowym.

(c) Złożenie zabezpieczenia jest obowiązkowe. W punkcie "Postanowienia końcowe" przedstawione są wyjątki.

Celem zabezpieczenia jest pokrycie potencjalnego długu celnego, który może powstać dla towarów, które zostały objęte procedurą specjalną. W związku z tym zabezpieczenie musi zostać dostarczone lub być dostępne najpóźniej przed zwolnieniem towarów do procedury specjalnej.

Artykuł 211 ust. 3 lit. c) UKC musi być rozumiany jako wprowadzający wymóg złożenia zabezpieczenia przez osobę wnioskującą o pozwolenie określone w art. 211 ust. 1 UKC. Akapit trzeci artykułu 195 ust. 1 UKC należy interpretować jako wskazujący najpóźniejszy moment kiedy musi zostać spełnione wyżej wymienione wymaganie (przed zwolnieniem towarów do procedury). Jest to związane z zasadą, zgodnie z którą osoba może wybrać

między złożeniem zabezpieczenia generalnego i indywidualnego, nawet dla celów wydania pozwolenia na procedurę specjalną obejmującą więcej niż jedną operację. Organy celne mogą dopuścić różne formy zabezpieczenia, a złożenie zabezpieczenia musi nastąpić najpóźniej przed zwolnieniem towaru do procedury specjalnej.

W przypadku korzystania z zabezpieczenia generalnego, pozwolenie musi zostać zmodyfikowane, a mianowicie musi zostać podany numer referencyjny zabezpieczenia. W przypadku transakcji jednorazowej (co oznacza, że nie są przeprowadzane żadne inne transakcje) dotyczącej stosowania procedury specjalnej na zgłoszeniu celnym, musi być złożone zabezpieczenie indywidualne. W takim przypadku nie jest możliwe ubieganie się o obniżkę lub zwolnienie, ponieważ taka elastyczność możliwa jest tylko dla zabezpieczenia generalnego. Oznacza to, że musi zostać złożone 100% zabezpieczenia, nawet jeśli dana osoba posiada status AEOC.

Organy celne nie będą wymagać zabezpieczenia w następujących przypadkach: uszlachetniania czynnego EX/IM, odprawy czasowej (zgłoszenie ustne lub zgłoszenie dokonane w jakiegokolwiek innej formie). Ponadto zabezpieczenie nie jest wymagane dla wolnych obszarów celnych i uszlachetniania biernego EX/IM.

Kwota referencyjna powinna być równa kwocie należności przywozowych i innych opłat (np. VAT i akcyzy), które mogą być należne w stosunku do towarów objętych procedurą specjalną w określonym czasie.

Jeżeli zabezpieczenie nie jest używane poza terytorium jednego państwa członkowskiego kwota referencyjna powinna obejmować co najmniej kwotę należności celnych przywozowych.

Przykład dostępny jest w **Załączniku I** niniejszego dokumentu.

Odnosnie stosowania składowania celnego, zabezpieczenie nie jest wymagane, ponieważ zabezpieczenia wymaga wyłącznie prowadzenie miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego, co oznacza, że zabezpieczenie musi dostarczyć tylko posiadacz pozwolenia na prowadzenie miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego, a nie osoba uprawniona do korzystania z procedury.

Sugeruje się dostarczenie zabezpieczenia przed udzieleniem pozwolenia na prowadzenie miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego. W takim przypadku, 'sprawdzenie zabezpieczenia' nie jest wymagane w momencie składania zgłoszenia celnego do składowania celnego.

- (d) Posiadacz pozwolenia na uszlachetnianie bierne nie musi organizować procesów przetwarzania, które mają być przeprowadzane poza Unią. Ponadto osoba ta nie musi być eksporterem towarów, które zostaną wyprowadzone poza obszar celny Unii w

ramach uszlachetniania biernego. Tym niemniej formalności wywozowe muszą być przestrzegane (patrz: art. 269 ust. 2 i ust. 3 UKC).

- (4) Metoda obliczania może mieć wpływ na wymóg sprawdzenia warunków ekonomicznych. W związku z tym, metoda obliczania musi być wspomniana we wniosku o udzielenie pozwolenia. Metoda obliczania musi być określona w pozwoleniu. W przypadku powstania długu celnego, obliczenie kwoty należności celnych przywozowych musi być przeprowadzone zgodnie z metodą określoną w pozwoleniu. Jeśli metoda obliczania nie ma wpływu na wymagania związane ze sprawdzaniem warunków ekonomicznych, sugeruje się zastosowanie elastycznego podejścia do metody obliczania stosowanej przez posiadacza pozwolenia/ zgłaszającego.

Oznacza to, że w przypadku, kiedy towary, które mają być objęte procedurą uszlachetniania czynnego, nie podlegałyby środkowi polityki rolnej lub handlowej, tymczasowemu lub ostatecznemu cłu antydumpingowemu, cłu wyrównawczemu, środkowi ochronnemu lub cłu dodatkowemu wynikającemu z zawieszenia koncesji, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu, pozwolenie może określać metodę obliczania, która ma być zastosowana albo zgodnie z art. 85 ust. 1, albo zgodnie z art. 86 ust. 3 UKC. A zatem, wnioskodawca w elemencie danych 8/13 może wystąpić o zastosowanie metody obliczenia zgodnie z art. 86 ust. 3 UKC i wskazać w polu danych 'Informacje dodatkowe', że obliczenia mogą być również wykonane zgodnie z art. 85 UKC. Alternatywnie, jeśli wnioskodawca nie wystąpi o zastosowanie metody obliczenia zgodnie z art. 86 ust. 3 UKC (co oznacza zastosowanie art. 85 UKC), może on wskazać, w polu danych 'Informacje dodatkowe', że obliczenia mogą być również wykonane zgodnie z art. 86 ust. 3 UKC, na wniosek zgłaszającego.

- (5) W celu ustalenia czy istnieje konieczność sprawdzenia warunków ekonomicznych, zob. schemat blokowy w **Załączniku II**.

- (6) Wszystkie sprawdzenia warunków ekonomicznych należy przeprowadzać na poziomie unijnym.

W przypadku, jeśli po wydaniu pozwolenia na procedurę uszlachetniania czynnego na towary objęte tą procedurą zostaną nałożone/wprowadzone środki antydumpingowe, może być wymagane sprawdzenie warunków ekonomicznych zgodnie z art. 259 ust. 2 lub 3 RW. Takie sprawdzenie jest możliwe tylko, gdy istnieją dowody, że stosowanie pozwolenia może mieć prawdopodobnie negatywny wpływ na zasadnicze interesy producentów unijnych.

'Dowody' mogą oznaczać, na przykład, uzasadnioną skargę zawierającą konkretne elementy, złożoną przez stowarzyszenia, które wyjaśniają, dlaczego zastosowanie uszlachetniania czynnego miało wpływ na zasadnicze interesy producentów unijnych.

- (7) W związku z art. 176 ust. 1 lit. a) RD „inne środki elektronicznej wymiany informacji” mogą być stosowane zarówno do procedury uszlachetniania biernego jak i procedury uszlachetniania czynnego. Mogą one zawierać pliki z danymi (tj. arkusz Excel, system CVS [ang. Concurrent Versions System -CVS]), itp.), ale muszą dostarczać wszystkie elementy danych, które są wymagane zgodnie z Załącznikiem 71-05 RD lub Załącznikiem 13 PRD. Odnośnie procedury uszlachetniania biernego mogą być dostarczone pliki z danymi pod warunkiem, że informacje o "saldzie" będą dostępne właściwemu urzędowi celnemu do czasu dopuszczenia do obrotu. Pozwoli to właściwym organom celnym określić, jaka ilość produktów przetworzonych może zostać dopuszczona do obrotu po uszlachetnieniu biernym.

Przepisy końcowe

Zezwala się na stosowanie pozwoleń będących w mocy dnia 1 maja 2016r., wydanych na mocy WKC i RWKC. Jednakże przestrzegane muszą być przepisy UKC i rozporządzenia Komisji powiązane z UKC (Tabela odniesień, o której mowa w art. 254 RD (Załącznik 90 do RD)). Oznacza to, na przykład, że kody procedury 41 i 91 nie mogą być stosowane w pierwszej części pola 37 zgłoszenia celnego o objęciu towarów tymi procedurami, ale mogą być stosowane w drugiej części pola 37 zgłoszenia celnego do wskazania poprzednich procedur w kontekście zamknięcia tych procedur.

Dopuszcza się, bez wprowadzania zmian, stosowanie pozwoleń obowiązujących już w dniu 1 maja 2016r., wydanych na mocy WKC i RWKC.

Przykład: pozwolenia na procedurę przetwarzania pod kontrolą celną mogą być stosowane bez wprowadzania zmian na zasadach określonych w UKC dla uszlachetniania czynnego.

Możliwa jest zmiana istniejącego pozwolenia na warunkach UKC. Nie jest wymagane wydanie nowego pozwolenia na podstawie UKC w celu zastąpienia istniejącego pozwolenia. Jednakże w przypadku wniosku o istotną zmianę, która mogłaby wpłynąć na dozór celny pozwolenia, zalecane jest przeprowadzenie ponownej oceny pozwolenia na prowadzenie miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego towarów.

Przykład: Pozwolenia na procedurę przetwarzania pod kontrolą celną mogą być zmieniane na warunkach UKC. Możliwe byłoby dodanie dodatkowych towarów w polu 7, które mogą być objęte procedurą, jeżeli nie jest konieczne badanie warunków ekonomicznych.

W przypadku, gdy istniejące pozwolenia zostały wydane bez złożenia zabezpieczenia lub z częściowym zabezpieczeniem, mogą one zostać mimo to użyte bez obowiązku dostarczenia dodatkowego zabezpieczenia.

Stosowanie istniejącego pozwolenia wydanego bez badania warunków ekonomicznych jest dozwolone, nawet gdy UKC wymaga badania warunków ekonomicznych przed wydaniem pozwolenia. Jednakże, jak przewidziano w UKC, nie stoi to na przeszkodzie przyszłemu badaniu tych warunków ekonomicznych.

Stosowanie istniejącego pozwolenia wydanego z badaniem warunków ekonomicznych jest dozwolone, nawet bez drugiego badania na warunkach UKC.

Formularze T5 i arkusze INF, które zostały wykorzystane do transakcji rozpoczętych przed dniem 1 maja 2016r. i niezakończonych w tym dniu, mogą być używane w dniu lub po dniu 1 maja 2016r.. W stosownych przypadkach, dokument taki może być również użyty do celów zamknięcia procedury dla towarów objętych odpowiednią procedurą przed dniem 1 maja 2016r.

Pozwolenie na stosowanie procedury uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień z uprzednim wywozem wydane przed 1 maja 2016r., które obejmuje towary przywożone podlegające cłom antydumpingowym może być użyte w dniu lub po dniu 1 maja 2016r. W takich przypadkach nie jest konieczna zmiana pozwolenia, jeżeli stosowane są rozwiązania wskazane w Załączniku IV. Zgodnie z przepisami UKC nie jest możliwe użycie towarów ekwiwalentnych, jeśli towary nieuniknie podlegały cłom antydumpingowym (patrz: art. 169 RD). Więcej informacji podano w **Załączniku VI** do niniejszego dokumentu.

Zgodnie z krajowym planem prac ponowna ocena pozwoleń na prowadzenie miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego towarów zostanie przeprowadzona przez organy celne przed dniem 1 maja 2019r.. Nie jest wymagany wniosek posiadacza pozwolenia o ponowną ocenę. Zanim organy celne ponownie ocenią pozwolenie, zalecane jest zapytanie posiadaczy pozwoleń, czy chcą nadal korzystać z pozwolenia, czy też zamierzają złożyć nowy wniosek o udzielenie pozwolenia. Jeśli w wyznaczonym terminie nie zostanie wyrażone zainteresowanie dalszym korzystaniem z pozwolenia, lub zamiar złożenia wniosku, pozwolenie powinno zostać ponownie ocenione.

Po ponownej ocenie, w każdym przypadku, istniejące pozwolenie musi zostać cofnięte. W przypadku, gdy osoba zainteresowana dostarczyła wszystkie wymagane dodatkowe informacje, musi zostać wydane nowe pozwolenie, zgodnie z terminologią UKC i przepisami UKC. W przypadku, gdy posiadacz pozwolenia złożył nowy wniosek o pozwolenie przed ponowną oceną, to taka ocena przez organy celne nie jest wymagana (patrz: art. 345 ust.1 i art. 349 RW, oraz art. 250 RD).

Pozwolenia na stosowanie procedury przetwarzania pod kontrolą celną (PPKC), które pozostają ważne po dniu 1 maja 2016r. mogą być stosowane jako pozwolenia na stosowanie procedury uszlachetniania czynnego (UCz) (patrz: Załącznik 90 RD) pod warunkiem, że obliczenie należności celnych przywozowych w odniesieniu do produktów przetworzonych lub towarów w stanie niezmienionym lub częściowo przetworzonych jest dokonywane zgodnie z art. 85 UKC.

W przypadku pozwolenia na stosowanie procedury uszlachetniania czynnego udzielonego przed dniem 1 maja 2016r., obliczenie kwoty należności celnych przywozowych dla produktów przetworzonych zgłoszonych do dopuszczenia do obrotu powinno być dokonane zgodnie z art. 86 ust. 3 UKC. W takich przypadkach, jeśli dla pozwolenia na stosowanie procedury uszlachetniania czynnego udzielonego przed dniem 1 maja 2016 r. posiadacz pozwolenia wystąpił o zastosowanie art. 122 lit. c) WKC (Wspólnotowy Kodeks Celny), obliczenie należności celnych przywozowych nie może odbywać się na podstawie art. 85 ust. 1 UKC, ponieważ taki przypadek nie został wspomniany w Załączniku 90 punkt 15 RD.

Przykład 1:

Towary przywożone zostały objęte procedurą uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień przed dniem 30 kwietnia 2016 r.

Część z nich w formie głównych produktów przetworzonych została powrotnie wywieziona.

Po 1 maja 2016 r. druga część towarów przywożonych została zgłoszona do dopuszczenia do obrotu w następujących formach:

- główne produkty przetworzone,
- odpady (wtórne produkty przetworzone),
- towary w niezmienionym stanie.

Obliczenie kwoty należności celnych przywozowych:

- dla głównych produktów przetworzonych - musi odbyć się zgodnie z art. 86 ust. 3 UKC, o ile dany przypadek nie jest objęty art. 167 ust. 1 lit. (h), (i), (m), (p), (r) lub (s) RD;
- dla odpadów (wtórnych produktów przetworzonych) - musi odbyć się zgodnie z art. 85 UKC, o ile nie został złożony wniosek o zastosowanie art. 86 ust. 3 UKC;
- dla towarów w niezmienionym stanie - musi odbyć się zgodnie z art. 85 ust. 1 UKC.

Przykład 2:

Towary przywożone zostały objęte procedurą przetwarzania pod kontrolą celną przed dniem 30 kwietnia 2016 r.

Po 1 maja 2016 r. towary przywożone zostały zgłoszone do dopuszczenia do obrotu w następujących formach:

- główne produkty przetworzone,
- odpady (wtórne produkty przetworzone),
- towary w niezmienionym stanie.

Obliczenie kwoty należności celnych przywozowych:

- dla głównych produktów przetworzonych - musi odbyć się zgodnie z art. 85 ust. 1 UKC;
- dla odpadów (wtórnych produktów przetworzonych) - musi odbyć się zgodnie z art. 85 UKC, o ile nie został złożony wniosek o zastosowanie art. 86 ust. 3 UKC;
- dla towarów w niezmienionym stanie - musi odbyć się zgodnie z art. 85 ust. 1 UKC.

Art. 214 UKC

Ewidencje

- (1) Ewidencja dla odprawy czasowej musi być prowadzona wyłącznie na żądanie organów celnych².
- (2) Osoba posiadająca status AEOC automatycznie spełnia obowiązek prowadzenia ewidencji w odpowiedniej formie, zgodnie z wymogami organów celnych, jeżeli organy celne potwierdziły, że warunki, na których wydawane są pozwolenia są wystarczające do spełnienia wymogów niniejszego artykułu (patrz: art. 214 ust. 2 UKC).

² Patrz. art. 178 ust. 4 RD

Art. 215 UKC

Zamknięcie procedury specjalnej

Terminologia art. 215 ust. 1 UKC i art. 89 ust. 1 WKC jest inna, ale zasady zamknięcia procedury specjalnej są takie same, co oznacza, że nie wprowadzono zmian w zakresie treści. Jednakże zamknięcie procedury specjalnej jest również możliwe, gdy towary zostaną zniszczone i nie pozostaną po nich żadne odpady.

W przypadku, kiedy towary są objęte procedurą specjalną objęcie takich towarów inną procedurą celną lub ich powrotny wywóz nie musi być przeprowadzany przez posiadacza pozwolenia na oryginalną procedurę.

Odsetki wyrównawcze nie są już stosowane do towarów, które zostały objęte procedurą odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego. Dla procedur odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, które rozpoczęły się przed dniem 1 maja 2016r. i nie są zamknięte w tym dniu, odsetki wyrównawcze są obliczane za okres, który kończy się dnia 30 kwietnia 2016r.

W przypadku, kiedy zakończenie procedury uszlachetniania czynnego odbywa się poprzez dopuszczenie do obrotu, zapłacenie należności celnych przywozowych jest obowiązkowe. W odniesieniu do obliczania kwoty należności celnych przywozowych, stawką, która musi być zastosowana musi być stawka ważna w dniu powstania długu celnego. W stosownych przypadkach, stawka należności celnych przywozowych obejmuje cła antydumpingowe, cła wyrównawcze, itp. Ta metoda obliczania ma zastosowanie zarówno do obliczeń na podstawie art. 85 ust. 1 i 86 ust. 3 UKC.

W przypadku, kiedy obliczenie odbywa się zgodnie z art. 86 ust. 3 UKC dla produktów przetworzonych zdefiniowanych w art. 5 pkt 30 UKC, wartość celna, włączając kurs wymiany i inne elementy wymienione w tym artykule są tymi elementami, które mają zastosowanie w dniu, w którym zgłoszenie celne zostało przyjęte dla towarów, które zostały objęte uszlachetnieniem czynnym i przetworzone.

Art. 218 UKC

Przeniesienie praw i obowiązków

Egzemplarz kontrolny T5 nie może być wykorzystywany do przeniesienia praw i obowiązków w odniesieniu do transakcji, które rozpoczynają się po dniu 30 kwietnia 2016r.

Warunki, na podstawie których dopuszczone jest przeniesienie praw i obowiązków powinny zostać określone w odpowiednim pozwoleniu.

Przeniesienie praw i obowiązków (TORO) nie wymaga żadnego korzystania z kolejnego pozwolenia celnego ponieważ prawa i obowiązki, które mogą zostać przeniesione na inną osobę zostały ustanowione w pozwoleniu, na mocy którego towary zostały objęte procedurą specjalną. Ponadto TORO nie wymaga żadnego kolejnego zgłoszenia celnego do tej samej procedury.

Więcej informacji podano w **Załączniku III i V** do niniejszego dokumentu.

Art. 219 UKC
Przemieszczanie towarów

Artykuł 219 UKC umożliwia przemieszczanie w ramach jednego pozwolenia na procedurę specjalną, a także pomiędzy dwoma posiadaczami pozwoleń. Informacje dotyczące przemieszczania muszą być podane w ewidencjach. Dodatkowe formalności celne dotyczące przemieszczania towarów nie są wymagane.

Przykłady są dostępne w **Załącznikach I, IV i V** do niniejszego Dokumentu.

Artykuł 219 UKC uzupełnia art. 179 RD i art. 267 RW.

W odniesieniu do art. 179 ust. 3 i ust. 4 RD, określone są terminy dla przemieszczenia w ramach procedury składowania celnego, ponieważ dla procedury składowania celnego nie istnieje termin zamknięcia.

W odniesieniu do art. 179 ust. 3 RD określony jest termin fizycznego przemieszczenia towarów objętych procedurą składowania celnego, a mianowicie 30 dni od wyprowadzenia towarów z miejsc składowych przeznaczonych do składowania celnego towarów.

W odniesieniu do art. 179 ust. 4 RD, istnieje obowiązek przekazania informacji na temat wyprowadzenia towarów w terminie 100 dni od wyprowadzenia towarów z miejsc składowych dla składu celnego.

"[...] uwzględnia się informacje na temat wyprowadzenia towarów" oznacza, że informacje muszą być dostępne w ewidencji prowadzonej przez posiadacza pozwolenia lub w stosownych przypadkach, przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury. Nie oznacza to, że informacje te muszą być przesłane do kontrolnego urzędu celnego, chyba że wnioskował o to ten urząd.

Art. 220 UKC
Zwyczajowe czynności

Zwyczajowe czynności nie wymagają zatwierdzenia przez organy celne.

Art. 223 UKC
Towary ekwiwalentne

Zakres korzystania z towarów ekwiwalentnych został rozszerzony. Korzystanie z towarów ekwiwalentnych jest teraz również dozwolone dla składowania celnego, końcowego przeznaczenia, odprawy czasowej i uszlachetniania biernego. Jednakże, istnieją pewne ograniczenia dotyczące korzystania z towarów ekwiwalentnych (patrz: art. 169 RD), na przykład:

- korzystanie z towarów ekwiwalentnych nie jest dozwolone w przypadku towarów lub produktów, które zostały genetycznie zmodyfikowane lub zawierają elementy, które zostały poddane modyfikacji genetycznej (art.169 ust. 5 RD).
- w ramach składowania celnego, uszlachetniania czynnego i uszlachetniania biernego nie jest dozwolone zastępowanie towarów ekologicznych towarami wytwarzanymi konwencjonalnie, oraz towarów wytwarzanych konwencjonalnie towarami ekologicznymi.

Do wdrożenia nowego odpowiedniego krajowego systemu teleinformatycznego (IT), towary zgłaszane do dopuszczenia do obrotu w kontekście procedury uszlachetniania biernego IM/EX powinny być zgłaszane z zastosowaniem kodu procedury "48" i podkodu "B07". W przypadku uszlachetniania biernego z uprzednim przywozem (UB IM/EX) INF lub jakiegokolwiek inny elektroniczny środek ujednoliconej wymiany informacji, nie może być zastosowany, ponieważ nie istnieje w okresie przejściowym. W tym przypadku biznesowym musi zostać złożone zabezpieczenie (patrz: art. 242 ust. 2 RD).

W ramach każdego typu składowania celnego dozwolone jest korzystanie z towarów ekwiwalentnych, chyba że towary, które są zastępowane przez towary ekwiwalentne są objęte Załącznikiem 71-02 do RD.

Korzystanie z towarów ekwiwalentnych nie jest dozwolone w przypadku zakazu zwrotu należności celnych (patrz: art. 223 ust 3 lit. b) UKC).

Odnosnie tych ograniczeń i zgodnie z art. 223 ust. 3 lit. b) i art. 78 UKC, podmioty gospodarcze mają jednakże możliwość powrotnego wywozu, z dowodem pochodzenia, głównych produktów przetworzonych wytworzonych z towarów niepochodzących, jeżeli od tych towarów niepochodzących zostały zapłacone cła.

Jeśli dana umowa o wolnym handlu nie zawiera zasady zakazu zwrotu cła, używanie towarów ekwiwalentnych jest dozwolone i może zostać wydany lub sporządzony dowód pochodzenia, dla produktów przetworzonych bez zapłaty należności celnych przywozowych.

Koncepcja rozdzielności księgowej została rozszerzona i może być stosowana również w kontekście korzystania z towarów ekwiwalentnych (patrz: art. 268 ust. 2 RW). Jednakże istnieją pewne ograniczenia dotyczące korzystania z towarów ekwiwalentnych (patrz: art. 223 ust. 3 UKC i art. 169 RD).

Towary ekwiwalentne mogą być składowane razem z innymi towarami unijnymi lub towarami nieunijnymi. Rozdzielność księgowa pozwala na zidentyfikowanie każdego rodzaju towarów (patrz: art. 268 ust. 2 RW).

Korzystanie z towarów ekwiwalentnych jest dozwolone w ramach procedury składowania celnego i może być połączone z procedurą uszlachetniania czynnego lub końcowego przeznaczenia. W takim przypadku, w odniesieniu do tych procedur wymagana jest rozdzielność księgowa, chyba że różne rodzaje towarów mogą być fizycznie rozdzielone.

Towary ekwiwalentne mogą mieć wyższy stopień przetworzenia niż towary nieunijne, które zastępują (art. 169 ust. 6 lit. a) RD). Pozwolenie na zastosowanie procedury uszlachetniania czynnego musi wskazywać, że takie towary ekwiwalentne mogą być zastosowane.

Przykład:

Firma A ma pozwolenie na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego w zakresie przetwarzania prętów stalowych (towary objęte procedurą) na krzesła stalowe (główne produkty przetworzone). Występują dwa etapy pośrednie przetwarzania. W pierwszej kolejności, pręty stalowe są spłaszczane na blachy stalowe, które są następnie cięte na paski, a na końcu z pasków wytwarzane są krzesła. Na każdym z tych etapów część stali zostaje utracona jako złom.

100 kg prętów --> 90 kg spłaszczonej stali --> 80 kg pasków stalowych --> 70 kg krzesel stalowych.

Firma A posiada pozwolenie, które dopuszcza zastosowanie towarów ekwiwalentnych.

Pytanie 1:

Które towary mogą być uważane jako towary o wyższym stopniu przetworzenia?

Odpowiedź:

Stal spłaszczona i paski stalowe. Towary ekwiwalentne są towarami, które są przetwarzane zamiast nieunijnych towarów. Stal spłaszczona i paski stalowe są przetwarzane. Krzesła stalowe nie są już dalej przetwarzane i dlatego nie mogą być traktowane jako towary ekwiwalentne.

Pytanie 2:

Czy procedura UCz EX/IM (uszlachetnianie czynne EX/IM) może być stosowana dla krzesel stalowych uzyskanych z towarów ekwiwalentnych, a jeśli tak, jaką ilość stali można objąć procedurą UCz?

Odpowiedź:

Krzesła stalowe mogą być wywiezione w ramach procedury UCz EX/IM. Jeśli 70 kg krzesel wywieziono, daje to prawo do objęcia procedurą uszlachetniania czynnego 100 kg prętów stalowych (których status celny zmienia się niezwłocznie po objęciu procedurą).

ROZDZIAŁ 3

Składowanie

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Art. 237 UKC

Zakres zastosowania

Artykuł bez zmian.

Art. 238 UKC

Termin składowania

Artykuł bez zmian.

Sekcja 2

Składowanie celne

Art. 240 UKC

Składowanie w składach celnych

Nazwy dwóch kategorii składów celnych, publicznych i prywatnych, zmieniły nazwę (patrz: Załącznik 90 RD punkty 17, 18 do 22), ale wartość transakcyjna może być określona zgodnie z art. 128 ust. 1 RW.

Usunięto składy celne typu D.

Typy składów celnych.

Publiczne składy celne są określone następująco:

- a) typu I, gdy odpowiedzialność spoczywa na posiadaczu pozwolenia oraz osobie uprawnionej do korzystania z procedury;
- b) typu II, gdy odpowiedzialność spoczywa na osobie uprawnionej do korzystania z procedury (dawny Typ B);
- c) typu III, gdy skład celny jest prowadzony przez organ celny.

Prywatne składy celne, gdzie odpowiedzialność spoczywa na posiadaczu pozwolenia, który jest również osobą uprawnioną do korzystania z procedury, ale niekoniecznie właścicielem towarów, są określane następująco:

- d) prywatne składy celne gdzie procedura ma zastosowanie, mimo że towary nie muszą być składowane w miejscu, ale w jakiegokolwiek innej lokalizacji zatwierdzonej jako skład celny (dawny Typ E),
- e) prywatne składy celne gdzie nie ma zastosowania powyższa sytuacja (dawny Typ C).

W składach celnych wymienionych w punkcie a), ewidencja powinna być prowadzona przez posiadacza pozwolenia lub przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury. Kwestia ta musi zostać rozstrzygnięta przez organy celne, w porozumieniu z zainteresowanymi osobami.

W składach celnych wymienionych w punktach d) i e), ewidencję musi prowadzić posiadacz pozwolenia.

Ewidencja musi w każdej chwili wskazywać aktualny stan zapasu towarów, które są objęte procedurą składowania celnego. W ewidencji muszą być również umieszczane informacje o czasowym wyprowadzeniu towarów. Towary mogą zostać czasowo wyprowadzone na okres, który musi zostać określony w pozwoleniu na wyprowadzenie.

W przypadku, kiedy towary są wprowadzone do składu celnego wymienionego w punkcie d), wpisanie do ewidencji odbywa się w chwili przybycia towarów do miejsc składowych posiadacza pozwolenia lub do innych zatwierdzonych lub wyznaczonych miejsc, w których towary mogą być zlokalizowane w momencie złożenia zgłoszenia celnego (np. lokalizacja portu lub lotniska, w którym towary przybyły na obszar celny Unii).

Ewidencja musi zawierać informacje dotyczące jakiegokolwiek przemieszczania towarów niezwłocznie aktualizowane (np. w kontekście czasowego wyprowadzenia lub przemieszczenia do urzędu celnego wyprowadzenia lub do urzędu celnego zamknięcia), a najpóźniej w momencie, gdy towary opuściły pomieszczenia składu celnego.

- (2) Pomieszczenia lub jakakolwiek inna lokalizacja mogą zostać zatwierdzone jako więcej niż jeden typ składu celnego w tym samym czasie, o ile możliwe jest zapewnienie dozoru celnego.

Pozwolenia, które dotyczą więcej niż jednego Państwa Członkowskiego mogą zostać udzielone również dla publicznego składu celnego.

Pozwolenia nie zostaną udzielone, jeżeli pomieszczenia składu celnego lub miejsca składowe używane są do celów sprzedaży detalicznej. Pozwolenie może jednak zostać udzielone, jeśli towary są sprzedawane detalicznie zdalnie (patrz: art. 201 RD), w tym za pośrednictwem Internetu, poczty lub telefonicznie i są dostarczane do kupującego lub odbiorcy w miejscu innym niż skład celny.

Dla celów zastosowania rozdzielnosci księgowej dotyczącej procedur specjalnych (art. 177 RD) nie jest konieczne odrębne pozwolenie, ponieważ kwestia stosowania rozdzielnosci księgowej musi być określona w pozwoleniu na zastosowanie procedury specjalnej. Dla celów zastosowania rozdzielnosci księgowej na podstawie art. 58 RD (pochodzenie towarów) konieczne jest odrębne pozwolenie.

Art. 241 UKC

Przetwarzanie

Przetwarzanie może zostać przeprowadzone w ramach procedury końcowego przeznaczenia w składzie celnym, a nie tylko w ramach procedury uszlachetniania czynnego.

Art. 242 UKC

Obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury lub posiadacza pozwolenia

Nie ma zmian odnośnie odpowiedzialności posiadacza pozwolenia lub osoby uprawnionej do korzystania z procedury. Jednakże, należy przedstawić informacje dotyczące rodzaju obowiązków (patrz art. 242 ust. 2 UKC).

Sekcja 3

Wolne obszary celne

Art. 243 UKC

Wyznaczenie wolnych obszarów celnych

Wolne obszary celne w ramach UKC odpowiadają wolnym obszarom celnym typu 1 w ramach WKC.

Wolne obszary celne typu 2 i składy wolnoctwowe przewidziane w ramach WKC nie występują już w ramach UKC.

Wolne obszary celne nie są objęte wymogiem uzyskania pozwolenia, o którym mowa w art. 211 UKC. Pozwolenie na ustanowienie wolnego obszaru celnego wydawane jest na szczeblu krajowym. W związku z tym również zabezpieczenie nie jest obowiązkowe dla wolnych obszarów celnych.

Umieszczenie towarów w wolnych obszarach celnych nie wymaga składania zgłoszenia celnego (art. 158 ust. 1 UKC), ale ewidencja musi być prowadzona. Procedura przemieszczania nie ma zastosowania (art. 219 UKC).

Art. 244 UKC

Prace budowlane i działalność gospodarcza w wolnym obszarze celnym

Artykuł bez zmian.

Art. 245 UKC

Przedstawienie towarów i ich objęcie procedurą

Artykuł bez zmian.

Art. 246 UKC

Towary unijne w wolnych obszarach celnych

Artykuł bez zmian.

Art. 247 UKC

Towary nieunijne w wolnych obszarach celnych

Towary nieunijne w wolnych obszarach celnych mogą również zostać objęte procedurą końcowego przeznaczenia.

Art. 248 UKC

Wyprowadzenie towarów z wolnego obszaru celnego

Artykuł bez zmian.

Art. 249 UKC

Status celny

Towary ekwiwalentne są to towary unijne, które są składowane zamiast towarów nieunijnych, które zostały wprowadzone do wolnego obszaru celnego. Może to oznaczać, że przemieszczanie towarów nieunijnych w wolnych obszarach celnych nie jest potrzebne. Jednakże w art. 269 RW nie została przewidziana zmiana statusu celnego.

ROZDZIAŁ 4

Szczególne przeznaczenie

Sekcja 1

Odprawa czasowa

Art. 250 UKC

Zakres zastosowania

- (1) "Ruch wewnętrzny" określony w art. 555 ust. 1 lit. c) RWKC nie jest już ograniczeniem do stosowania odprawy czasowej, ale muszą być przestrzegane zasady w zakresie transportu. Jeżeli posiadacz pozwolenia na stosowanie procedury odprawy czasowej nie przestrzega zasad w zakresie transportu, dług celny nie powstaje zgodnie z art. 79 UKC.
- (2) Dokument uzupełniający przedstawiony w Załączniku 71-01 RD musi być przedstawiony, jeżeli zgłoszenie celne dokonywane jest ustnie (patrz: art. 165 RD).

Art. 251 UKC

Termin przez jaki towary mogą być objęte procedurą odprawy czasowej

- (4) Towary mogą w ramach procedury odprawy czasowej pozostawać w Unii do 10 lat. Termin zamknięcia procedury wynosi 24 miesiące, ale może być w rozsądnym zakresie przedłużony w przypadku wyjątkowych okoliczności. Całkowity termin zamknięcia procedury nie może przekroczyć 10 lat.

Art. 252 UKC

Kwota należności celnych przywozowych w przypadku odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych

Artykuł bez zmian.

Sekcja 2

Końcowe przeznaczenie

Art. 254 UKC

Procedura końcowego przeznaczenia

- 4)(b) Procedura końcowego przeznaczenia może zostać zamknięta przez wyprowadzenie towarów poza obszar celny Unii przed osiągnięciem przez nie końcowego przeznaczenia przewidzianego w Taryfie. Taki wywóz powinien być zatwierdzony przez organ celny zgodnie z art. 124 ust. 1 lit. i) UKC.

W przypadku gdy towary zostają zniszczone w terminie zamknięcia procedury, dozór celny zostaje zakończony i dług celny nie powstaje.

Procedura końcowego przeznaczenia podlega wymogowi sporządzenia rozliczenia zamknięcia. Na przykład, wszystkie objęcia w ramach procedury końcowego przeznaczenia, dla których termin zamknięcia kończy się w miesiącu kalendarzowym, mogą być objęte jednym pojedynczym rozliczeniem zamknięcia, które musi zostać złożone do kontrolnego urzędu celnego ostatniego dnia danego miesiąca kalendarzowego. Jednakże kontrolny urząd celny może zwolnić z obowiązku przedstawienia rozliczenia zamknięcia, jeżeli uzna, że nie jest ono konieczne.

- (7) W przypadku gdy towary zostają zniszczone w ramach procedury końcowego przeznaczenia i powstały odpady i pozostałości, takie towary uznaje się za objęte procedurą składowania celnego bez zgłoszenia celnego. Odpady i pozostałości mają status towarów nieunijnych (patrz: art. 154 lit. c) UKC). Posiadacze pozwoleń na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia muszą prowadzić ewidencję dla składowania celnego, ponieważ są oni nadal odpowiedzialni za towary, które są objęte procedurą składowania celnego. Nie jest konieczne pozwolenie na prowadzenie miejsc składowych. Przy zamknięciu nie ma żadnego ograniczenia długości okresu pozostawania pod procedurą składowania celnego (patrz: art. 238 ust. 1 UKC).

Odpady i pozostałości mogą zostać powrotnie wywiezione, objęte procedurą uszlachetniania czynnego lub dopuszczone do obrotu wraz z zapłatą kwoty należności celnych przywozowych ustalonych zgodnie z art. 85 UKC. Zniszczenie nie wymaga pozwolenia celnego.

ROZDZIAŁ 5

Przetwarzanie

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Art. 255 UKC

Współczynnik produktywności

Standardowe współczynniki produktywności nie są już uwzględnione w prawodawstwie celnym. Jednakże, w przypadku gdy standardowe współczynniki produktywności są przewidziane, na przykład w przepisach prawa rolnego, współczynniki te muszą być stosowane przez organy celne i nie mogą być skorygowane zgodnie z art. 28 UKC. Inne współczynniki mogą być skorygowane zgodnie z tym artykułem.

Sekcja 2

Uszlachetnianie czynne

Art. 256 UKC

Zakres zastosowania

Posiadacz pozwolenia na procedurę uszlachetniania czynnego nie musi mieć zamiaru powrotnego wywozu produktów przetworzonych.

- (2) W przypadku naprawy i zniszczenia, towary objęte procedurą uszlachetniania czynnego nie muszą być identyfikowane w produkcie przetworzonym.
- (3) (a) Procedurę uszlachetniania czynnego można stosować również w odniesieniu do towarów, które muszą być zgodne z wymogami technicznymi dotyczącymi ich dopuszczenia do obrotu. Niemniej jednak takie towary mogą także być powrotnie wywiezione.

Art. 257 UKC
Termin zamknięcia procedury

Nie wprowadzono większych zmian, jednakże:

- Szczególne terminy zamknięcia procedury dla towarów rolnych (procedura IM/EX i EX/IM) nie występują już w ramach UKC.
- Globalizacja terminu zamknięcia procedury została teraz rozrzucona do 6 miesięcy. Nie oznacza to, że termin zamknięcia procedury powinien być ograniczony do 6 miesięcy, ponieważ taki termin musi być określony uwzględniając czas niezbędny do przeprowadzenia operacji przetwarzania i zamknięcia procedury.

Oprócz istniejących przypadków, uszlachetnianie czynne może zostać zamknięte poprzez dostarczenie głównych produktów przetworzonych, których stawka należności celnych przywozowych erga omnes jest „zerowa” lub dla których wystawiono świadectwo zdatności do lotu, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1147/2002 (patrz. art. 324 ust. 1 lit. e) RW).

Organy celne powinny dokładnie określić w pozwoleniu w ścisłej współpracy z wnioskodawcą, w którym momencie towary nieunijne zostały po raz pierwszy użyte, ponieważ w tym momencie procedura uszlachetniania czynnego zostaje zamknięta (patrz: art. 324 ust. 5 RW).

- (3) Termin, w ramach którego towary nieunijne muszą być zgłoszone do procedury uszlachetniania czynnego EX-IM nie jest ‘terminem zamknięcia procedury’ zdefiniowanym w art. 1 pkt 23 RD. Oznacza to, że uszlachetnianie czynne EX-IM jest szczególnym przypadkiem, który ma następujące konsekwencje:
- W odniesieniu do okresu ważności pozwolenia, pozwolenie na uszlachetnianie czynne EX-IM musi być ważne w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego odnoszącego się do produktów przetworzonych uzyskanych z odpowiednich towarów ekwiwalentnych.
 - Jeśli towary nieunijne są zgłaszane do procedury w ramach określonego okresu, o którym mowa w art. 257 ust. 3), akapit pierwszy UKC, pozwolenie na uszlachetnianie czynne nie musi już dłużej być ważne.

Art. 258 UKC
Czasowy powrotny wywóz w celu dalszego przetworzenia

Artykuł bez zmian.

Sekcja 3

Uszlachetnianie bierne

Art. 259 UKC

Zakres zastosowania

Niezależnie od tego, czy posiadacz pozwolenia na zastosowanie procedury uszlachetniania biernego zorganizował podjęcie procesów przetwarzania, czy nie, towary mogą być powrotnie przywiezione przez osobę trzecią, która uzyskała zgodę posiadacza pozwolenia.

Przykład:

Opony unijne są wywożone w ramach procedury uszlachetniania biernego przez firmę A, która jest posiadaczem pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego (UB). Opony są używane przez nieunijnego producenta samochodów, a następnie samochody są przywożone do Unii przez firmę B. W zgłoszeniu celnym do dopuszczenia do obrotu firma B powołuje się na pozwolenie na korzystanie z UB. Firma B może korzystać z uszlachetniania biernego, ponieważ otrzymała zgodę firmy A. Informacje te powinny być dostępne, na przykład, w odpowiednim INF UB EX/IM (podczas okresu przejściowego INF2) lub w odpowiednim pozwoleniu.

Posiadacz pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego nie musi organizować procesów przetwarzania, które mają być podjęte poza Unią.

W przypadku, kiedy musi być zastosowana stawka cła przywozowego *ad-valorem*, obliczenie kwoty należności celnych przywozowych opiera się na kosztach procesów przetwarzania, podejmowanych poza obszarem celnym Unii. Koszt procesu przetwarzania przeprowadzonego poza obszarem celnym Unii, o którym mowa w art. 86 ust. 5 UKC powinien oznaczać wartość celną produktów przetworzonych w momencie przyjęcia zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu pomniejszoną o wartość statystyczną odpowiednich towarów wywożonych czasowo w momencie, kiedy zostały objęte procedurą uszlachetniania biernego.

Przykład dotyczący zastosowania art. 86 ust. 5 UKC:

- Wartość celna produktu przetworzonego (samochody)	50.000 euro
- Wartość statystyczna towarów wywożonych czasowo (opony)	5.000 euro
- Koszt operacji przetwarzania przeprowadzonej poza obszarem celnym UE	45.000 euro
- Kwota należności celnych przywozowych (stawka należności celnych przywozowych 10%)	4.500 euro

Jednakże, dla towarów objętych określonymi należnościami celnymi przywozowymi stosowanymi do produktów przetworzonych, zastosowanie ma następująca procedura (art. 75 RD):

Przykład dotyczący stosowania art. 75 RD:	
- Wartość celna cukru (produktu przetworzonego)	400 euro za tonę
- Wartość statystyczna odpowiednich towarów czasowo wywożonych	200 euro
- Kwota należności celnych przywozowych stosowanych do produktów przetworzonych	420 euro / za tonę
Kwota należności celnych przywozowych obliczana jest: $(400 \text{ euro} - 200 \text{ euro}) \times 420 \text{ euro} / 400 \text{ euro} = 210 \text{ euro za tonę}$	

Art. 260 UKC

Towary naprawiane nieodpłatnie

Artykuł bez zmian.

Art. 261 UKC

System standardowej wymiany

Artykuł bez zmian.

Art. 262 UKC

Uprzedni przywóz produktów zamiennych

Artykuł bez zmian. Jednakże, należy wyjaśnić, że:

Okres, w ramach którego wadliwe towary unijne muszą być wywiezione nie jest 'terminem zamknięcia procedury' zdefiniowanym w art. 1 pkt 23 RD. Oznacza to, że uprzedni przywóz produktów zamiennych jest szczególnym przypadkiem, który ma następujące konsekwencje:

- W odniesieniu do okresu ważności pozwolenia, pozwolenie na uszlachetnianie bierne musi być ważne w dniu przyjęcia zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu produktów zamiennych.
- Jeśli wadliwe towary unijne są zgłaszane do wywozu zgodnie z art. 262 ust. 2 UKC, pozwolenie na uszlachetnianie bierne nie musi już być ważne.

Załącznik I

Lista przykładów

Art. 211 UKC Pozwolenie

a) Przykład: uszlachetnianie czynne - kwota referencyjna dla zabezpieczenia może być obliczana w następujący sposób:

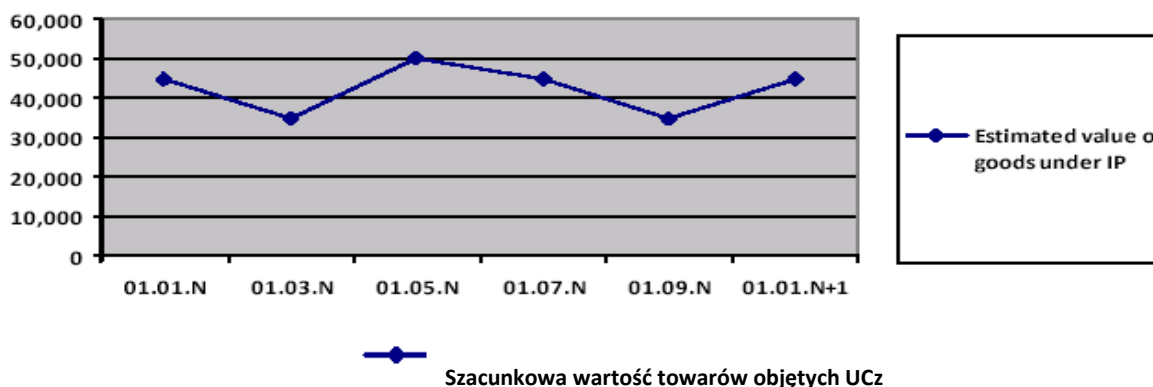
- Całkowita wartość towarów, które mogą być objęte procedurą uszlachetniania czynnego w ciągu 5 lat (patrz pole 7 pozwolenia) €600 000
 - Stawka celna 10%
 - Stawka VAT 20%³
 - Termin zamknięcia procedury 6 miesięcy
 - Maksymalna wartość towarów, które mogą być objęte uszlachetnieniem czynnym w danym momencie według działalności gospodarczej €50 000
 - Obliczenie kwoty referencyjnej dotyczącej należności celnych przywózowych €50 000 x 10% = € 5 000
- Inne opłaty obliczane są w następujący sposób
- €55 000 x 20% = €11 000
- Kwota referencyjna zabezpieczenia jest ustalona na €16 000

³ Najwyższa stawka podatku VAT spośród uczestniczących Państw Członkowskich.

Powyższy przykład pokazuje, że zabezpieczenie należy złożyć tylko dla tych towarów, które mogą być faktycznie objęte procedurą uszlachetnienia czynnego, a nie dla tych, które teoretycznie mogłyby zostać objęte tą procedurą.

To oznacza, że sytuacja faktyczna musi zostać wzięta pod uwagę, tj. szacunkowa wartość towarów odpowiadająca zgłoszeniom celnym do procedury uszlachetnienia czynnego i szacunkowa wartość odpowiadająca transakcjom, w ramach których procedury UCz są zakończone (patrz: art. 215 ust. 1 UKC), i ich zmiany w okresie odniesienia. Te elementy danych odpowiadają szacunkowej ilości zamierzonych operacji, zgodnie z tym co wskazuje dokumentacja handlowa i księgową, osoby od której wymagane jest złożenie zabezpieczenia (art. 155 ust. 4 RW).

Maksymalna wartość towarów objętych UCz (tj. odpowiadająca kwocie referencyjnej która jest kwotą maksymalną, której dotyczy przedmiotowe ustalenie) powinna brać również pod uwagę dane historyczne dotyczące operacji uszlachetnienia czynnego w ciągu ostatnich 12 miesięcy.

Stawka celna 10% może odzwierciedlać średnią stawkę należności celnych przywozowych, jeśli dotyczy więcej niż jednego rodzaju towarów. W takim przypadku obliczenie kwoty referencyjnej nie zależy od okresu ważności pozwolenia ani od terminu zamknięcia procedury.

b) Przykład: składowanie celne - kwota referencyjna dla zabezpieczenia jest obliczana w następujący sposób:

- Całkowita wartość towarów, które mogą zostać objęte procedurą składowania celnego jest szacowana na €5 000 000 rocznie
- Wartość towarów, które mogą być objęte składowaniem celnym w danym momencie według pojemności magazynowej posiadacza pozwolenia €1 000 000
- Stawka celna 10%⁴
- Średni okres czasu przez jaki towary pozostają objęte składowaniem celnym 6 miesięcy
- Stawka VAT 20%⁵
- Obliczenie kwoty referencyjnej dotyczącej należności celnych przywozowych
 $€1\ 000\ 000 \times 10\% = €100\ 000$
Inne opłaty są obliczane w następujący sposób
 $€1\ 100\ 000 \times 20\% = €220\ 000$
- Kwota referencyjna zabezpieczenia jest ustalona na €320 000.

Art. 215 i 219 UKC
Zamknięcie procedury specjalnej i przemieszczenie towarów

Spółka A, znajdująca się w PCz-1, importuje wlewki aluminiowe w ramach swojego pozwolenia na stosowanie procedury uszlachetniania czynnego i przetwarza je w blachy aluminiowe. Przedmiotowe blachy aluminiowe są przekazywane do Spółki B, będącej posiadaczem swojego własnego pozwolenia na stosowanie procedury uszlachetniania czynnego i znajdującej się w PCz-2, która przetwarza je w puszki.

Spółka A jest posiadaczem pozwolenia na uszlachetnianie czynne obejmującego więcej niż jedno Państwo Członkowskie. Urząd celny objęcia i urząd celny zamknięcia nie są tożsame i w związku z tym nie jest konieczna uprzednia konsultacja z PCz-2 (patrz: art. 261 ust. 1 lit. c) RW). Jednakże centralny punkt kontaktowy w PCz-1 powinien wysłać kopię pozwolenia Spółki A na stosowanie procedury uszlachetniania czynnego do centralnego punktu kontaktowego w PCz-2, który przekazałby tę kopię do urzędu celnego zamknięcia. Urząd celny zamknięcia dla pozwolenia Spółki A musi być urzędem celnym objęcia dla pozwolenia Spółki B.

⁴ 10% stawka cła określona zgodnie z art. 155 ust. 3 RW.

⁵ Najwyższa stawka podatku VAT spośród uczestniczących Państw Członkowskich.

Towary przemieszczane są w ramach procedury uszlachetniania czynnego bez formalności celnych (art. 179 RD), ale Spółka A musi informacje o przemieszczeniu ująć w swojej ewidencji.

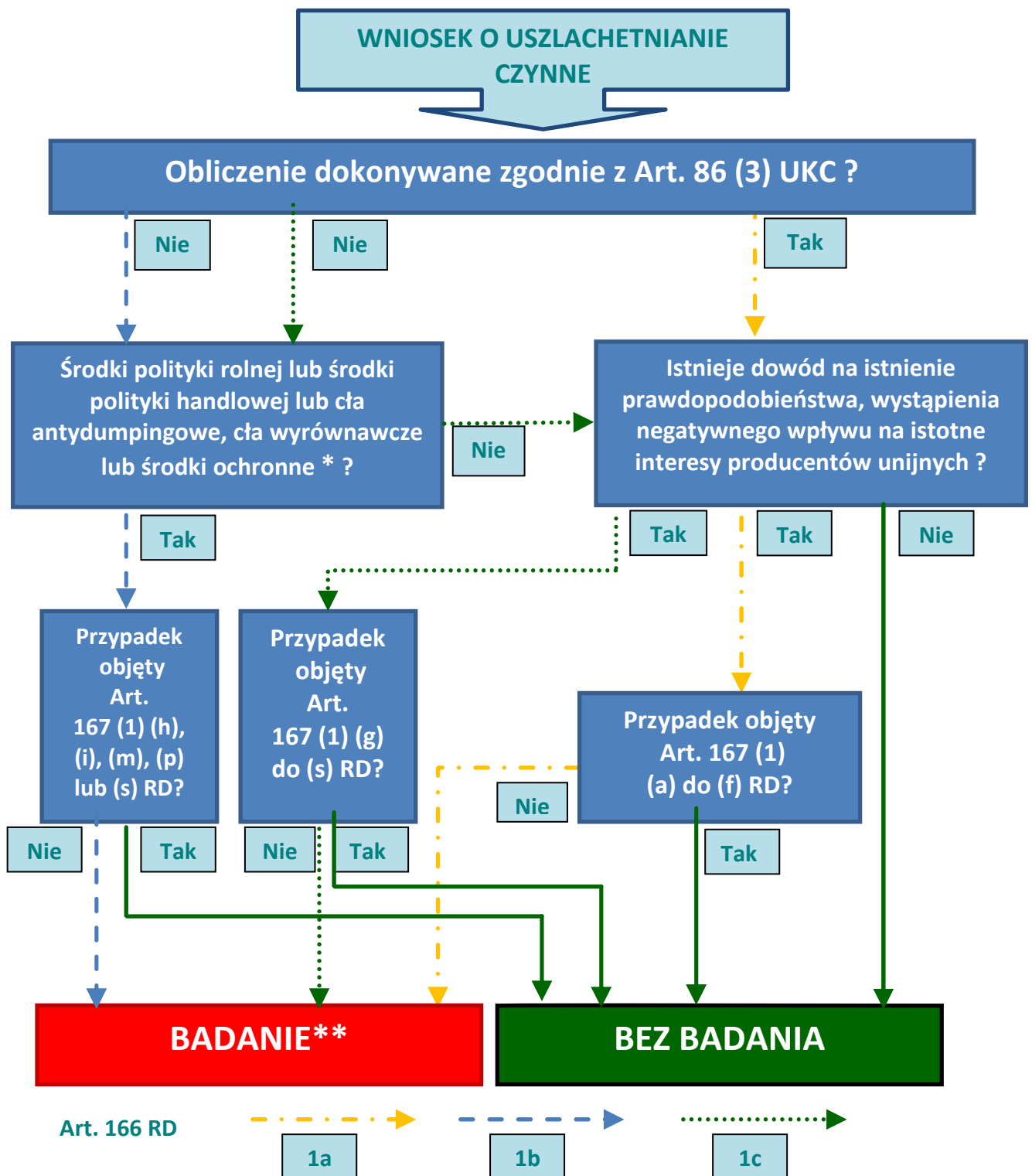
Zamknięcie pierwszej procedury UCz będzie dokonane poprzez objęcie towarów drugą procedurą UCz (art. 215 UKC). Jeśli drugi posiadacz pozwolenia:

- używa swojego pozwolenia na procedurę uproszczoną, wysyła on potwierdzenie odbioru do pierwszego posiadacza pozwolenia, podając datę kiedy objął towary procedurą uszlachetniania czynnego. Spółka A przechowuje potwierdzenie odbioru w swojej ewidencji i jest zwolniona z odpowiedzialności – MRN (Numer Ewidencyjny) lub wewnętrzny numer referencyjny, który został użyty dla danego EIDR (wpisu do rejestru zgłaszającego);
- używa standardowego zgłoszenia celnego, wysyła on informację o MRN i dacie objęcia kolejną procedurą celną do Spółki A, która musi wprowadzić te informacje do swojej ewidencji.

Opisana powyżej praktyka nie może być stosowana do procedury końcowego przeznaczenia.

Załącznik II

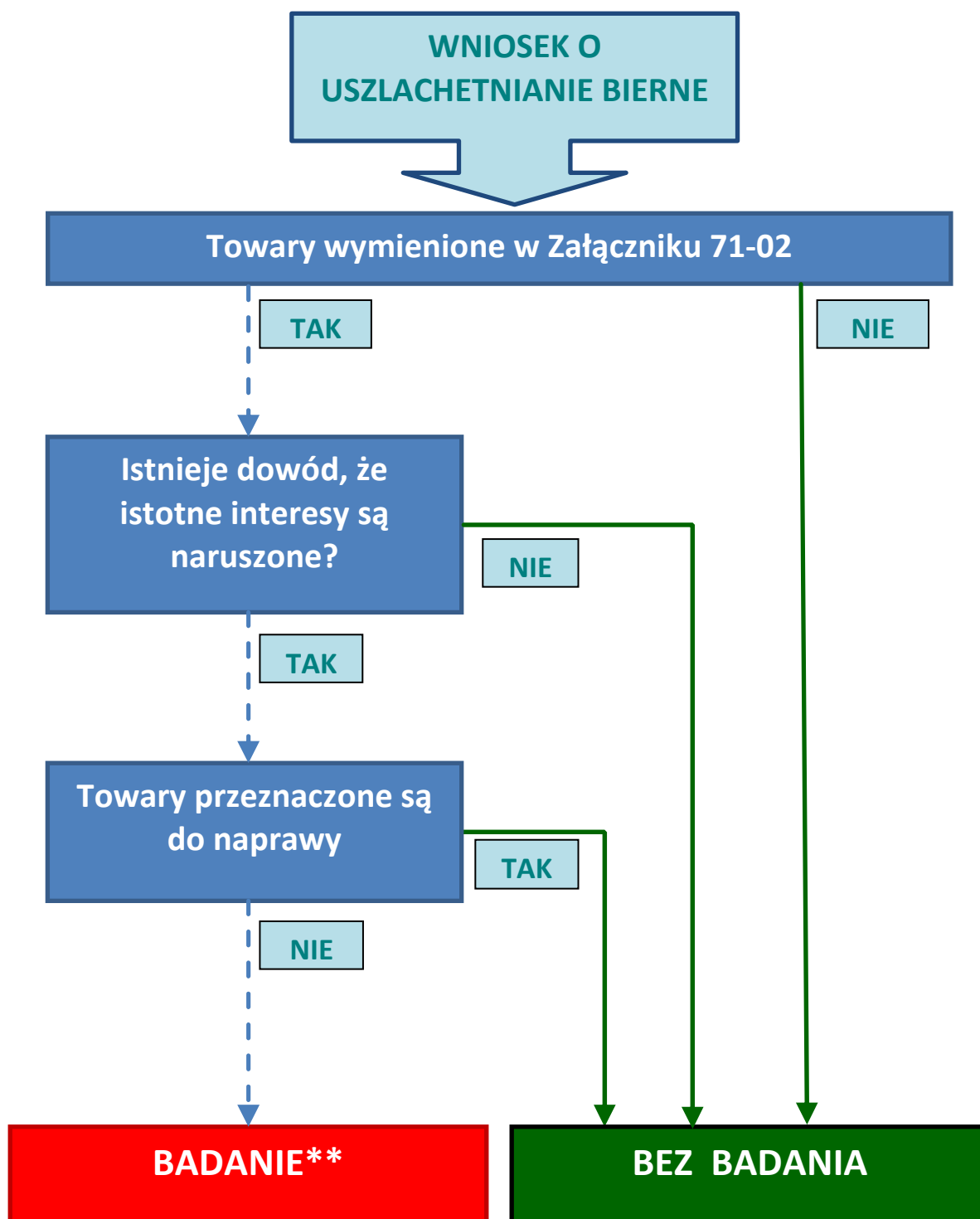
1. Schemat blokowy dot. wniosku o uszlachetnienie czynne

* Patrz: kompletną terminologię dot. cel i środków zawiera przepis art. 166 (1) (b) i (c) RD

** W przypadku gdy wymagane jest badanie warunków ekonomicznych akta sprawy muszą zostać przesłane do Komisji, chyba że rozstrzygnięcie podjęto już w podobnej sprawie

2. Schemat blokowy dot. wniosku o uszlachetnienie bierne

** W przypadku gdy wymagane jest badanie warunków ekonomicznych akta sprawy muszą zostać przesłane do Komisji, chyba że rozstrzygnięcie podjęto już w podobnej sprawie

Załącznik III

TORO - Przeniesienie praw i obowiązków

Analiza zakresu prawnego art. 218 UKC – Przeniesienie praw i obowiązków (TORO)

W celu pełnego zrozumienia procedury należy dokonać wyraźnego rozróżnienia pomiędzy "osobą uprawnioną do korzystania z procedury" a "posiadaczem pozwolenia".

Procedura	Posiadacz pozwolenia	Osoba uprawniona do korzystania z procedury	Właściwy organ celny dla wniosku o przeniesienie praw i obowiązków	Komentarze/przykłady
Uszlachetnianie czynne	Przedsiębiorca A	Przedsiębiorca A	Organ celny wydający	Organ celny wydający oznacza urząd celny, który wydał pozwolenie
Uszlachetnianie czynne EX/IM (dawny INF5)	Przedsiębiorca A	Przedsiębiorca A	Organ celny wydający	Przedsiębiorca B staje się osobą uprawnioną do korzystania z procedury w momencie kiedy zgłasza towary do uszlachetniania czynnego i powołuje się na INF5 w zgłoszeniu celnym
Uszlachetnianie bierne	Przedsiębiorca A	Przedsiębiorca A	Organ celny wydający	Osoba dokonująca ponownego przywozu towarów (obecne procedury odnośnie. INF2) stałaby się osobą uprawnioną do korzystania z procedury na mocy art. 218 UKC
Odprawa czasowa	Przedsiębiorca A	Przedsiębiorca A	Organ celny wydający	Jeżeli pojazd został zgłoszony w innej formie do odprawy czasowej, posiadaczem pozwolenia i osobą uprawnioną do korzystania z procedury byłby kierowca. Jeśli osoba trzecia (posiadająca siedzibę

				poza UE) spełniłaby warunki do używania pojazdu, stałaby się ona osobą uprawnioną do korzystania z procedury na mocy art. 218 UKC. Jednakże takie przeniesienie praw i obowiązków wymaga pozwolenia celnego.
Składowanie celne Publiczny typ I przykład 1	Przedsiębiorca A	Przedsiębiorca B	Urząd celny objęcia	
Składowanie celne Publiczny typ I przykład 2	Przedsiębiorca A	Przedsiębiorca A	Organ celny wydający	
Składowanie celne Publiczny typ II przykład 1	Przedsiębiorca A	Przedsiębiorca B	Urząd celny objęcia	
Składowanie celne Publiczny typ II przykład 2	Przedsiębiorca A	Przedsiębiorca A	Organ celny wydający	
Składowanie celne Publiczny typ III	Ustanowiony na mocy ustawodawstwa krajowego	Przedsiębiorca A	Urząd celny objęcia	
Składowanie celne Prywatny	Przedsiębiorca A	Przedsiębiorca A	Organ celny wydający	

Końcowe przeznaczenie	Przedsiębiorca A	Przedsiębiorca A	Organ celny wydający	
------------------------------	------------------	------------------	----------------------	--

Jeden podmiot może pełnić obie funkcje, niekiedy dwa lub więcej podmiotów może brać udział w dowolnym łańcuchu operacji, ale w każdym określonym momencie może występować nie więcej niż jeden posiadacz pozwolenia lub jedna osoba uprawniona do korzystania z procedury.

Dodatkowe rozważania dotyczące przeniesienia praw i obowiązków (TORO)

Czy obie strony przeniesienia praw i obowiązków muszą posiadać pozwolenie?

Nie, całkowite lub częściowe przeniesienie praw i obowiązków nie wymaga, aby przejmujący (odbiorca) towary posiadał pozwolenie. Przejmujący musi przestrzegać przekazanych praw i obowiązków (w tym konieczności złożenia zabezpieczenia w przypadku pełnego przeniesienia praw i obowiązków). Ze względu na fakt, że przejmujący nie posiada lub nie używa pozwolenia w odniesieniu do towarów, w odniesieniu do których zamierzone jest przeniesienie praw i obowiązków, organy celne muszą wyraźnie określić, które prawa i obowiązki są przenoszone z przekazującego na przejmującego. Prawa i obowiązki są zawsze związane z towarami, które zostały objęte procedurą specjalną. Niektóre "osobiste" prawa i obowiązki, takie jak "status AEO" lub "zapewnianie prawidłowej realizacji operacji" (patrz: art. 211 ust. 3 lit. b) UKC) nie mogą zostać przeniesione.

Jeżeli druga strona nie posiada pozwolenia, to w jaki sposób organy celne mogą wyrazić zgodę na przeniesienie praw i obowiązków?

W przypadku otrzymania wniosku o przeniesienie praw i obowiązków, organ celny jest odpowiedzialny za potwierdzenie, że przejmujący (odbiorca), jest w stanie spełnić kryteria i wywiązać się z przenoszonych praw i obowiązków.

Czy organy celne mają prawo do decydowania, kiedy może mieć zastosowanie przeniesienie praw i obowiązków oraz czy przemieszczenie/zamknięcie musi być bardziej formalne?

Co do zasady, organy celne nie mogą, w oparciu o politykę celną, nie zezwolić na przeniesienie praw i obowiązków. Musi istnieć potrzeba gospodarcza, a ponadto, każdy wniosek musi być badany i oceniany indywidualnie.

Czy może zostać wyrażona zgoda na przeniesienie praw i obowiązków w odwrotnym kierunku?

Tak. Na przykład, jeśli przetwórcza wnioskując i uzyskuje zezwolenie na przeniesienie praw i obowiązków na osobę trzecią, po zakończeniu przetwarzania, może nastąpić przeniesienie z powrotem praw i obowiązków na pierwotnego posiadacza pozwolenia w celu zbycia produktów przetworzonych.

Czy przeniesione prawa i obowiązki mogą być przedmiotem dalszego przeniesienia (kolejne przeniesienie praw i obowiązków)?

Tak. Jeżeli posiadacz pozwolenia nie może przetwarzać towarów i przekazuje je osobie trzeciej w ramach przeniesienia praw i obowiązków, a ta osoba (z jakiegokolwiek powodu) nie może przetwarzać towarów, możliwe jest dokonanie dalszego przeniesienia praw i obowiązków.

Jak stosowane jest zabezpieczenie w ramach przeniesienia praw i obowiązków?

W przypadku, jeśli zamiarem jest pełne lub częściowe TORO, przejmujący może złożyć zabezpieczenie na podstawie art. 266 RW. Musi to być uzgodnione pomiędzy przekazującym i przejmującym i jest to uzależnione od zgody organu celnego. Jeśli przejmujący składa zabezpieczenie, na podstawie art. 266 RW, może ono być wykorzystane w przypadku braku dobrowolnej zapłaty długu przez dłużnika (przekazujący).

Jeśli przejmujący nie składa zabezpieczenia, to musi być dostępne zabezpieczenie złożone przez posiadacza pozwolenia. Decyzja dotycząca TORO (art. 266 RW) musi wskazywać, które zabezpieczenie jest uwzględniane (przyjęte).

Należy zauważyć, że dla celów korzystania z procedury składowania towarów w publicznym składzie celnym, przejmujący nie może składać zabezpieczenia, ponieważ posiadacz pozwolenia złożył zabezpieczenie na prowadzenie publicznego składu celnego.

Uwzględniając fakt, że rozliczenie zamknięcia musi być złożone przez posiadacza pozwolenia na stosowanie procedury uszlachetniania czynnego i procedury końcowego przeznaczenia, a nie przez przejmującego, sugeruje się, aby dostępne było zabezpieczenie złożone przez posiadacza pozwolenia.

Opisana powyżej praktyka powinna być również stosowana w przypadku kolejnych TORO.

Które organy celne są właściwe w sprawie wniosku o przeniesienie praw i obowiązków? (patrz: kolumna 4 w tabeli powyżej)

W ramach procedur uszlachetniania czynnego, uszlachetniania biernego, końcowego przeznaczenia i odprawy czasowej, osobą uprawnioną do korzystania z procedury i posiadaczem pozwolenia zwykle była ta sama osoba. W związku z tym, wniosek o przeniesienie praw i obowiązków powinien zostać złożony do organu celnego, które wydał pozwolenie na stosowanie procedur uszlachetniania czynnego, uszlachetniania biernego, końcowego przeznaczenia i odprawy czasowej.

W ramach składowania celnego zazwyczaj osoby były bardziej niepowiązane i dlatego osoba uprawniona do korzystania z procedury nie musi koniecznie wiedzieć, gdzie znajduje się organ celny wydający pozwolenie (lub nawet kontrolny urząd celny). W takich przypadkach właściwym organem celnym będzie urząd celny objęcia.

Jak działałoby przeniesienie praw i obowiązków z procedurami uszlachetniania czynnego EX/IM oraz z INF5?

Ogólnie stwierdzono, że ze względu na czas operacji mogą wystąpić trudności z taką koncepcją.

Osoba uprawniona do korzystania z procedury jest również posiadaczem pozwolenia (Przedsiębiorca A). Jako taki, przedsiębiorca A ma prawo do zgłoszenia (przywożonych) towarów do uszlachetniania czynnego, ale nie powstaje obowiązek zapłacenia należności celnych w związku ze zmianą statusu celnego. Prawo do przywozu towarów "wolnych od cła" może zostać przeniesione na Przedsiębiorcę B. Arkusz informacyjny INF5 jest wypełniany i poświadczany przez organy celne.

Przedsiębiorca B może następnie zgłosić towary do uszlachetniania czynnego i wprowadzić te towary na rynek UE bez płacenia cła. Fakt, że przeniesienie ma miejsce, zanim towary zostają zgłoszone do uszlachetniania czynnego, nie został uznany za wpływający na zasadę przeniesienia praw i obowiązków. Zostało uzgodnione, że posiadacz pozwolenia (Przedsiębiorca A) musi wnioskować o przeniesienie praw i obowiązków zanim produkty przetworzone zostaną wywiezione w ramach procedury uszlachetniania czynnego EX/IM.

Dość często okazuje się, że importer towarów, które zostały zastąpione, zmienia się w procesie dotyczącym INF5. Jeśli tak się stanie, wymagane jest drugie przeniesienie praw i obowiązków. Przedsiębiorca B wnioskowałby o przeniesienie praw i obowiązków na Przedsiębiorcę C do urzędu celnego wydającego pozwolenie. Arkusz informacyjny INF5 zostałby zmieniony. Pozwolenie Przedsiębiorcy A także wymagałoby zmiany odzwierciedlającej te zmiany (w tym wszelkie zmiany w urzędzie celnym objęcia).

Czy możliwe jest przeniesienie praw i obowiązków pomiędzy (na przykład) procedurą składowania celnego a procedurą uszlachetniania czynnego?

Takie przeniesienie nie jest możliwe.

Kto musi złożyć rozliczenie zamknięcia po przeprowadzeniu TORO?

Posiadacz pozwolenia.

Jakie prawa i obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury końcowego przeznaczenia mogą być przeniesione w ramach TORO?

Prawa osoby uprawnionej do korzystania z procedury:

- korzystanie z towarów;
- przemieszczanie towarów;
- wywóz i korzystanie z wygaśnięcia długu celnego (zob.: art. 124 ust. 1 UKC)

Przykład: towar A jest objęty zwykłą stawką w wysokości 10% i obniżoną stawką w wysokości 4%. Jeśli towar nie zostanie wykorzystany zgodnie z określonym końcowym przeznaczeniem, powstaje dług celny w odniesieniu do różnicy pomiędzy obniżoną i zwykłą stawką. Jednakże, jeśli towary są wywożone za zgodą organów celnych, to dług wygasa.

Obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury:

- nadanie towarom określonego końcowego przeznaczenia w terminie do zamknięcia procedury;
- prowadzenie ewidencji;
- udostępnianie towarów dla celów dozoru celnego;
- zapłacanie należności celnych przywozowych w przypadku powstania długu celnego na podstawie art. 79 UKC.

Warunki TORO:

- konieczność akceptacji/ pozytywnej decyzji organu celnego w ramach pozwolenia na procedurę końcowego przeznaczenia, Załącznik A do RD/element danych 8/8 lub w ramach odrębnej decyzji w przypadku, gdy wniosek o TORO został sporządzony po wydaniu pozwolenia na procedurę końcowego przeznaczenia poprzez zwolnienie towarów do procedury końcowego przeznaczenia (art. 262 RW);

- przekazujący musi poinformować przejmującego o towarach, które mają być przedmiotem TORO i sugerowane jest podanie następujących elementów danych, na przykład, w dokumentach handlowych, w ramach dobrej praktyki:
 - Numer EORI lub nazwa (nazwisko) i adres przekazującego i przejmującego;
 - Numer pozwolenia na procedurę końcowego przeznaczenia oraz wskazanie 'końcowe przeznaczenie TORO';
 - Opakowania i opis towarów;
 - Oznakowanie i numery towarów;
 - Kod Taric;
 - Masa brutto;
 - Masa netto;
 - MRN zgłoszenia celnego do procedury końcowego przeznaczenia;
 - Jednostki Uzupełniające;
 - SCO (kontrolny urząd celny) oraz, jeśli jest to wymagane, jakikolwiek inny właściwy urząd celny;
- przekazujący musi poinformować przejmującego o terminie, do którego procedura musi zostać zamknięta;
- przekazujący i przejmujący muszą przekazać informację o dacie i godzinie TORO w swoich ewidencjach.
- Przejmujący musi przekazać przekazującemu informacje odnośnie zamknięcia procedury. Okres, w którym takie informacje muszą być przekazane musi być ustalony przez właściwy organ celny z uwzględnieniem faktu, że rozliczenie zamknięcia musi być przedstawione do kontrolnego urzędu celnego w ciągu 30 dni od upływu terminu zamknięcia procedury.

Czy procedura konsultacji jest konieczna, jeśli zaangażowane jest więcej niż jedno państwo członkowskie?

Tak. Państwo członkowskie, w którym zlokalizowany jest przejmujący musi być w stanie zweryfikować, czy przejmujący wykorzystuje towary wyłącznie zgodnie z określonym końcowym przeznaczeniem i nałożyć należności celne przywozowe w przypadku braku zgodności.

Czy przedmiotem TORO mogą być towary ekwiwalentne stosowane w ramach procedury końcowego przeznaczenia?

Nie, ponieważ przedmiotem TORO mogą być wyłącznie towary, które objęto procedurą końcowego przeznaczenia.

Dodatkowe wskazówki

Odnośnie procedury konsultacyjnej, art. 260 RW powinien być stosowany na zasadach *mutatis mutandis*.

Czy istnieje alternatywa wobec TORO w przypadku procedury końcowego przeznaczenia?

W odniesieniu do przypadku podmiotów gospodarczych, które importują towary w celu ich sprzedaży klientom, alternatywą w stosunku do TORO mogłoby być przechowywanie towarów w ramach czasowego składowania lub objęcie ich w pierwszej kolejności procedurą składowania celnego, a następnie objęcie takich towarów procedurą końcowego przeznaczenia.

Czy istnieje alternatywa wobec TORO w przypadku procedury specjalnej innej niż procedura końcowego przeznaczenia?

Tak, nie ma potrzeby stosowania TORO, jeśli towary zostają objęte kolejną procedurą celną, ponieważ towarami objętymi inną procedurą specjalną niż procedura końcowego przeznaczenia lub uszlachetniania biernego są towary nieunijne, które nie znajdują się w swobodnym obrocie w Unii. W związku z tym, dla takich towarów możliwe jest złożenie innego/kolejnego zgłoszenia celnego dla tej samej procedury lub dla innej procedury.

Czy istnieje jakakolwiek forma/model, który może być stosowany dla TORO?

Tak, dla celów TORO można zastosować następujący model.

Przeniesienie praw i obowiązków (TORO) zgodnie z art. 218 UKC

Uwagi:

Układ modelu nie jest wiążący. Jednakże, jeśli model jest stosowany, nie należy zmieniać kolejności numerówi odpowiedniego tekstu.

Model powinien być sporządzony elektronicznie.

Model może być stosowany tylko, jeśli właściwy organ celny wydał zgodę na TORO zgodnie z art. 266 RW.

Model powinien być sporządzony w dwóch egzemplarzach i przejmujący powinien wysłać jeden egzemplarz do przekazującego po wypełnieniu przez przejmującego pola 21.

TORO zgodnie z art. 218 UKC

1	Organy celne zezwoliły na TORO na podstawie	Miejsce i data Podpis lub uwierzytelnienie elektroniczne przejmującego
	Wskazać odpowiedni numer decyzji	

Zaangażowane osoby

2	Numer EORI lub nazwisko i adres przekazującego	
3	Numer EORI lub nazwisko i adres przejmującego	
4	Kontrolny Urząd Celny	

Szczegółowe informacje dot. towarów podlegających TORO

5	MRN zgłoszenia celnego obejmującego towary procedurą specjalną	
6	Kod Taric	
7	Opakowania i opis towarów	
8	Oznakowanie i numery towarów	
9	Masa brutto	
10	Masa netto	

11	Jednostki Uzupelniajace, jeśli maja zastosowanie	
12	Termin, do którego procedura specjalna musi zostać zamknięta	
13	Termin, w ciągu którego przejmujący musi przekazać przekazującemu informacje dotyczące zamknięcia procedury specjalnej	
14	Data i czas TORO	
15	Przejmujący potwierdza TORO	Miejsce i data Podpis lub uwierzytelnienie elektroniczne przejmującego
16	Dzień, w którym procedura specjalna została zamknięta	
17	Dzień, w którym przekazujący został poinformowany o zamknięciu procedury specjalnej	
18	Potwierdzenie przejmującego, że przekazujący został poinformowany o zamknięciu procedury specjalnej	Miejsce i data Podpis lub uwierzytelnienie elektroniczne przejmującego
19	W stosownych przypadkach, dodatkowe informacje	

Załącznik IV

Przemieszczanie towarów

Rozważania na temat zakresu prawnego art. 219 UKC i powiązanych z nim rozporządzeń Komisji

Art. 219 UKC - Przemieszczanie towarów

Zgodnie z art. 219 UKC, musi występować fizyczne przemieszczanie towarów, co oznacza przemieszczanie towarów między różnymi miejscami na obszarze celnym Unii. Sytuacja ta niekoniecznie ma miejsce w przypadku, gdy dozwolone jest przeniesienie praw i obowiązków. Ogólnym celem art. 219 UKC, jest ograniczenie - na ile to możliwe - stosowania procedury tranzytu zewnętrznego.

Zakres art. 179 ust. 1 RD

Odniesienie do **art. 178 ust. 1 lit. e) RD** (Ewidencje) było niezwykle istotne dla procedury przemieszczania. Bez dokładnej ewidencji, a zwłaszcza szczegółów na temat "lokalizacji towarów i informacji o każdym ich przemieszczeniu", planowana procedura przemieszczania nie mogłaby funkcjonować. Odniesienie do "bez jakichkolwiek formalności celnych" było również istotne, ponieważ skutecznie zdefiniowało to procedurę.

Przemieszczanie towarów w ramach odprawy czasowej

Wszystkie przemieszczania towarów objętych procedurą odprawy czasowej mogą być przeprowadzane w ramach **art. 179 ust. 1 RD**. Ewidencję należy prowadzić wyłącznie, jeżeli jest to wymagane przez organy celne.

Zakres art. 179 ust. 2 RD

Towary muszą zostać zgłoszone do uszlachetniania biernego w celu dokonania przemieszczenia (w zakresie tego artykułu). W przypadku produktów przetworzonych i towarów powrotnie przywożonych w takim stanie, w jakim zostały wywiezione w ramach procedury uszlachetniania biernego, przemieszczanie nie powinno być możliwe na podstawie art. 219 UKC. Może być natomiast wykorzystana procedura tranzytu zewnętrznego.

Przemieszczanie towarów objętych uszlachetnieniem biernym z urzędu celnego objęcia do urzędu celnego wyprowadzenia

Artykuł 269 ust. 2 lit. a) UKC wyraźnie stanowi, że towary objęte procedurą uszlachetniania biernego nie są objęte procedurą wywozu. Zgodnie z **art. 267 ust. 2 RW** towary mogą być przemieszczane w ramach procedury uszlachetniania biernego, będąc w zgodzie z formalnościami wywozowymi, ale nie będąc objęte procedurą wywozu.

Przemieszczanie towarów innych niż towary objęte procedurą końcowego przeznaczenia i towary objęte procedurą uszlachetniania biernego z urzędu celnego objęcia do urzędu celnego wyprowadzenia.

Zastosowanie miałyby artykuły **158 do 195 UKC** (zgodnie z **art. 179 ust. 2 RD**). Zgodnie z **art. 259 ust. 1 UKC** uszlachetnianie biernie nie jest możliwe w odniesieniu do towarów nieunijnych, ale możliwe jest w przypadku czasowego powrotnego wywozu, o którym mowa w **art. 258 UKC**. Czasowy powrotny wywóz w celu dalszego przetworzenia jest możliwy na podstawie kodu procedury celnej 2151 i nie jest wymagane pozwolenie na uszlachetnianie biernie.

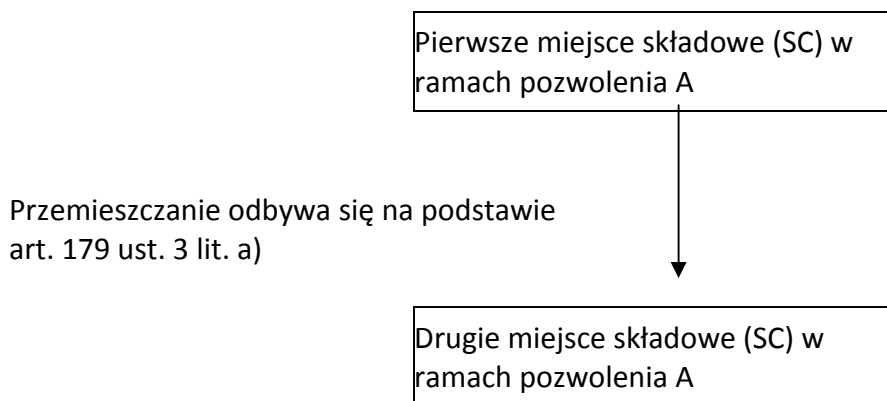
Zakres art. 179 ust. 3 RD

W celu ułatwienia zrozumienia tekstu, przygotowane zostały następujące przykłady przedstawiające procedurę przemieszczania.

Przykład 1 – art. 179 ust. 3 lit. a) RD

Przemieszczanie pomiędzy różnymi miejscami składowymi wyznaczonymi w tym samym pozwoleniu (składowanie celne)

Uzgodniony został poniższy przykład:

W celu zagwarantowania pewności operacji wprowadzono 30-dniowy termin do zakończenia przemieszczania. Jeśli przemieszczanie nie zostało ukończone w tym terminie, dług celny powstałby zgodnie z art. 79 UKC. Ewidencja musi wyraźnie wskazywać dokładną lokalizację towarów (odnosi się do tego art. 178 ust. 1 lit. e) RD).

Przykład 2 – art. 179 ust. 3 lit. c) RD

(c) z miejsc składowych do urzędu celnego wyprowadzenia lub dowolnego urzędu celnego wskazanego w pozwoleniu na stosowanie procedury specjalnej, o którym mowa w art. 211 ust. 1 kodeksu, uprawnionego do dopuszczenia towarów do kolejnej procedury celnej lub do otrzymywania zgłoszenia do powrotnego wywozu w celu zamknięcia procedury specjalnej.

W przypadku, w którym przemieszczanie miało doprowadzić do zamknięcia procedury, w pozwoleniu musi zostać podany urząd celny zamknięcia. Urząd celny zamknięcia musi być także urzędem celnym objęcia wskazanym w pozwoleniu Przedsiębiorcy B.

Przemieszczanie towarów w ramach składowania celnego - dawny "Typ E"

Chociaż UKC nie przewiduje składów celnych typu "E", **art. 240 ust. 1 UKC** pozwala na składowanie towarów nieunijnych „w miejscach zatwierdzonych” (ang.: „any other location”).

Wywóz towarów końcowego przeznaczenia

Jak należy obsługiwać wywóz towarów końcowego przeznaczenia, gdy: (1) końcowe przeznaczenie zostało już zamknięte poprzez osiągnięcie przez towary ich określonego przeznaczenia, oraz (2) gdy końcowe przeznaczenie nie zostało zamknięte.

Uzgodniono, że dla sytuacji (1) i pod warunkiem, że przestrzegane były odpowiednie procedury zamknięcia, towary znajdowały się w obrocie bez dodatkowych warunków i że obowiązywałyby normalne zasady eksportu. Ważnym narzędziem byłoby tutaj rozliczenie zakończenia; konkretniej: dokumenty/informacje odnoszące się do zamknięcia procedury i stwierdzające, że towarom zostało przypisane ich określone końcowe przeznaczenie (odnosi się do tego art. 175 ust. 3 RD).

Dla sytuacji (2), procedura końcowego przeznaczenia może być zamknięta poprzez wyprowadzenie towarów poza obszar celny Unii przed otrzymaniem przez nie określonego końcowego przeznaczenia przewidzianego w Taryfie. Taki wywóz powinien być zatwierdzony przez organ celny zgodnie z art.124 ust. 1 lit. i) UKC.

Artykuł 179 ust. 1 RD dopuszcza przewóz towarów do urzędu celnego wyprowadzenia bez formalności, ale pod warunkiem wypełnienia wymogów dotyczących prowadzenia ewidencji. Zgłoszenie celne wywozowe zgodnie z art. 269 ust. 3 UKC musi zostać złożone, ale towary nie są obejmowane procedurą wywozu; są one nadal objęte procedurą końcowego przeznaczenia do czasu potwierdzenia wyprowadzenia poza obszar celny Unii (zob. art. 267 ust. 5 RW).

Dodatkowe rozważania dotyczące przemieszczania towarów

(a) Ewidencja przemieszczania

Przemieszczanie do Składu Celnego (SC) Typu II ze Składu Celnego (SC) Typu I (do składu B ze składu A zgodnie z RWKC) byłoby możliwe, ponieważ **art. 214 ust.1 UKC** ustanawia wymaganie prowadzenia ewidencji wobec każdej osoby zaangażowanej w działalność celną - to obejmowałoby osobę uprawnioną do korzystania z procedury, gdyby wykonywała ona przemieszczanie. Dodatkowo, **art. 242 UKC** jasno określa obowiązki posiadacza pozwolenia i osoby uprawnionej do korzystania z procedury.

(b) Przemieszczanie towarów w ramach odprawy scentralizowanej

Zazwyczaj, towary są fizycznie przedstawiane i cała dokumentacja jest składana w tym samym miejscu. W ramach odprawy scentralizowanej, zgłoszenie może być dokonane w Brukseli, podczas gdy towary są fizycznie przedstawiane w Antwerpii, gdzie są dopuszczane (na przykład) do uszlachetniania czynnego. W takich okolicznościach, towary mogą zostać przemieszczone do miejsca przetwarzania bez formalności celnych, ale przemieszczanie musi zostać odzwierciedlone w ewidencji przedsiębiorcy. Do tej kwestii odnosi się art. 179 ust. 1 RD.

(c) Przemieszczanie towarów po uzyskaniu pozwolenia udzielonego na podstawie zgłoszenia celnego (Do tej kwestii odnosi się art. 163 RD i art. 262 RW)

Potwierdzono, że w przypadku gdy takie pozwolenie zostało otrzymane, to towary można przemieścić do miejsca przetwarzania lub użycia zgodnie z art. 179 ust. 1 RD - bez formalności celnych, ale z odzwierciedleniem w ewidencji. Odnośnie odprawy czasowej, ewidencję należy prowadzić wyłącznie, jeżeli jest to wymagane przez organy celne. Nie będzie to miało wpływu na pozwolenia obejmujące więcej niż jedno Państwo Członkowskie, jako że metoda ta nie może być stosowana w celu uzyskania takich pozwoleń. Wniosek/ pozwolenie sporządzone na podstawie Załącznika 12 do PRD lub Załącznika A do RD jest zawsze wymagane, z wyjątkiem procedury odprawy czasowej (do tej kwestii odnosi się art. 163 ust. 2 lit. d) RD).

(d) Przemieszczanie niekompletne

Poniższy scenariusz był przedmiotem analizy.

Towary są przemieszczane ze składu celnego w Holandii do urzędu wyprowadzenia w Niemczech. Towary przemieszczane są zgodnie z **art. 179 ust 3 RD** - zgłoszenie do powrotnego wywozu zostało złożone w Holandii. Towary nie opuszczają Unii w ciągu 30 dni.

Dług celny powstaje (art. 79 UKC) zgodnie z **art. 87 ust. 1 UKC** w miejscu, w którym złożone zostało zgłoszenie do powrotnego wywozu.

(e) Wolne obszary celne

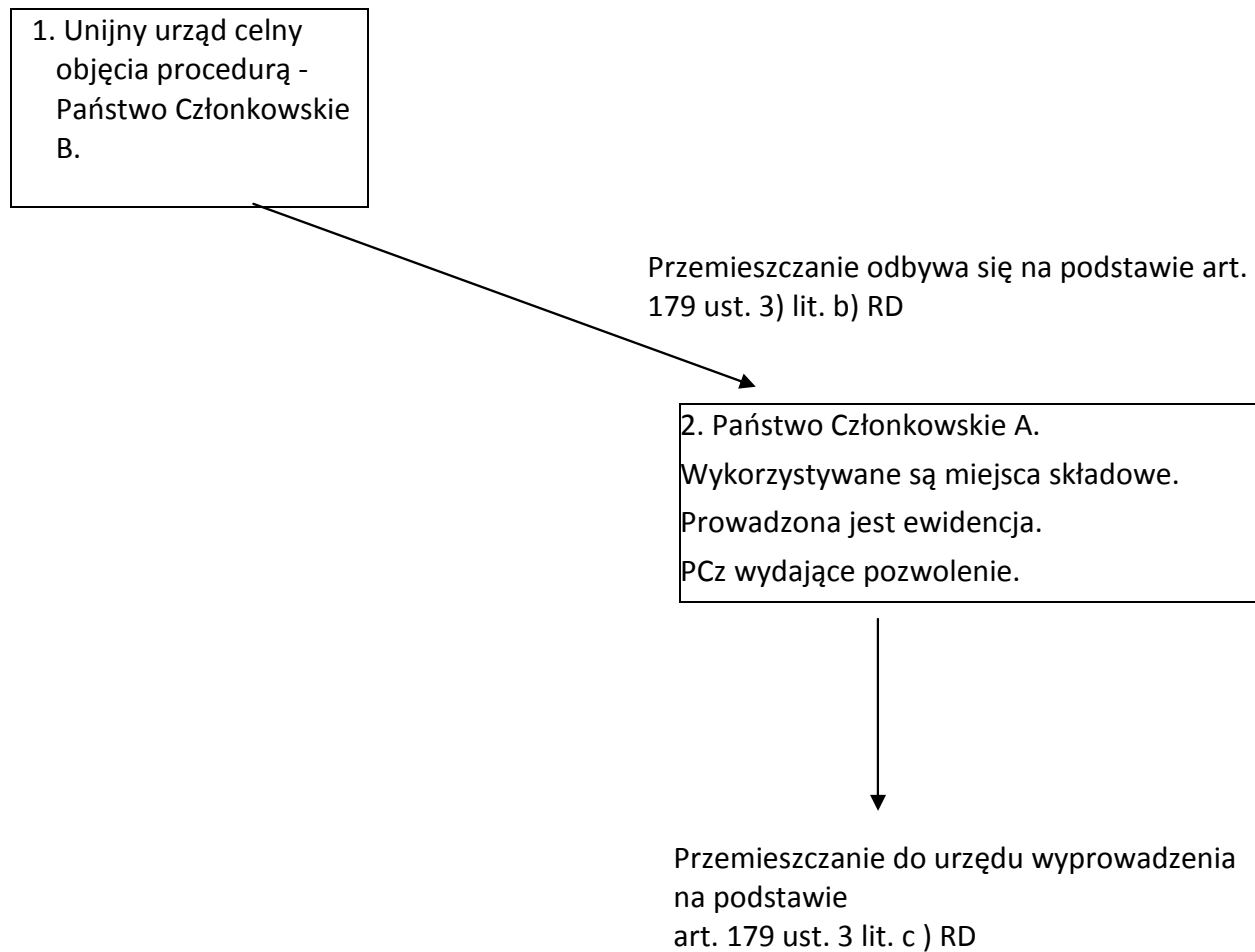
W toku dyskusji ustalono, że art. 219 UKC nie pozwala na przemieszczanie towarów pomiędzy różnymi wolnymi obszarami celnymi, a tylko w obrębie konkretnego wolnego obszaru celnego, w którym towary zostały umieszczone. W związku z tym, jedynym rozwiązaniem jest tranzyt.

Przemieszczanie towarów – Przykłady

(zob. Następną stronę)

Przypadek 1 – Pozwolenie, które obejmuje więcej niż jedno Państwo Członkowskie bez uprzedniej konsultacji

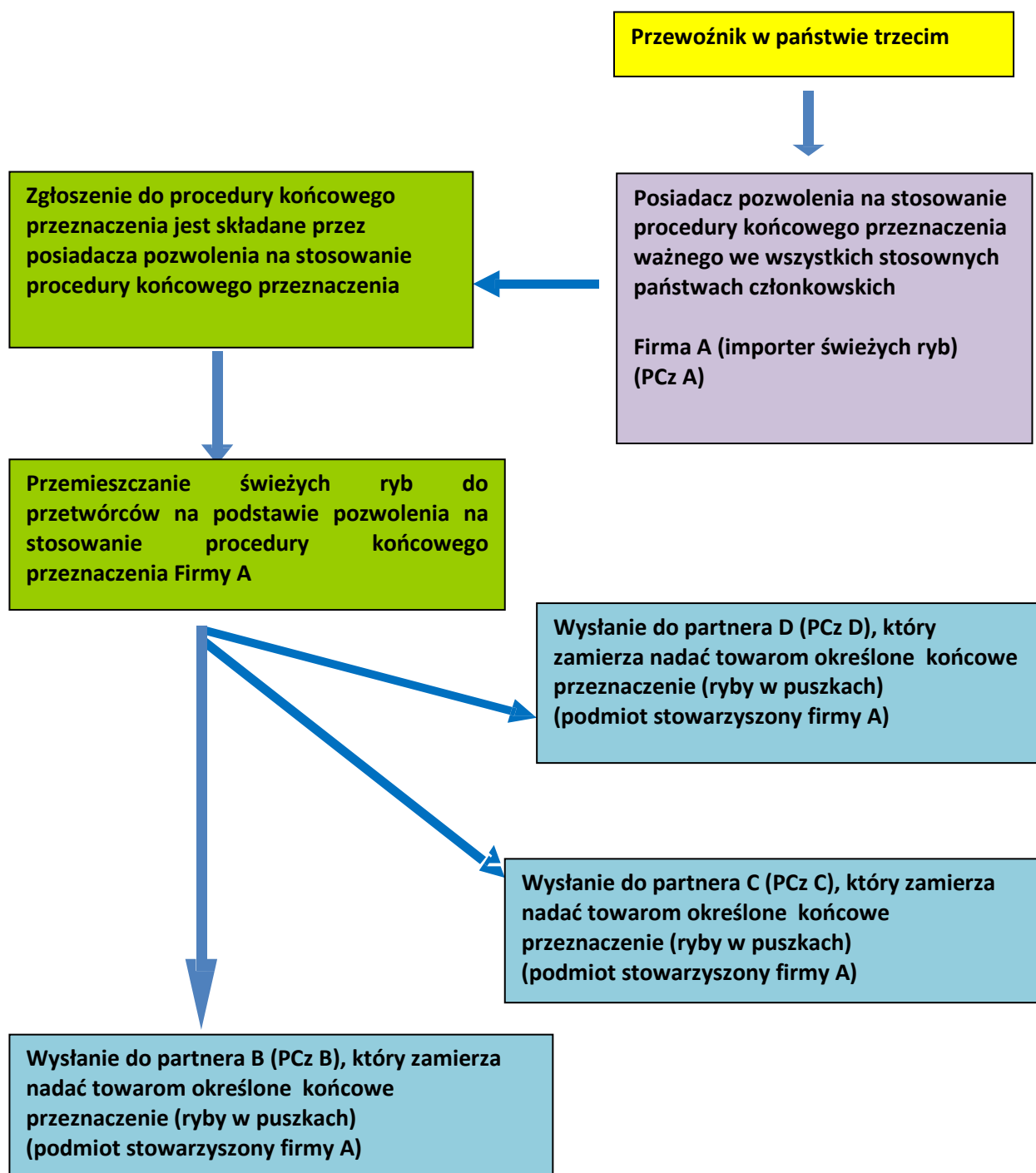
Omówiony i uzgodniony został następujący przykład:

Pozwolenie, które obejmuje więcej niż jedno Państwo Członkowskie - potrzeba konsultacji

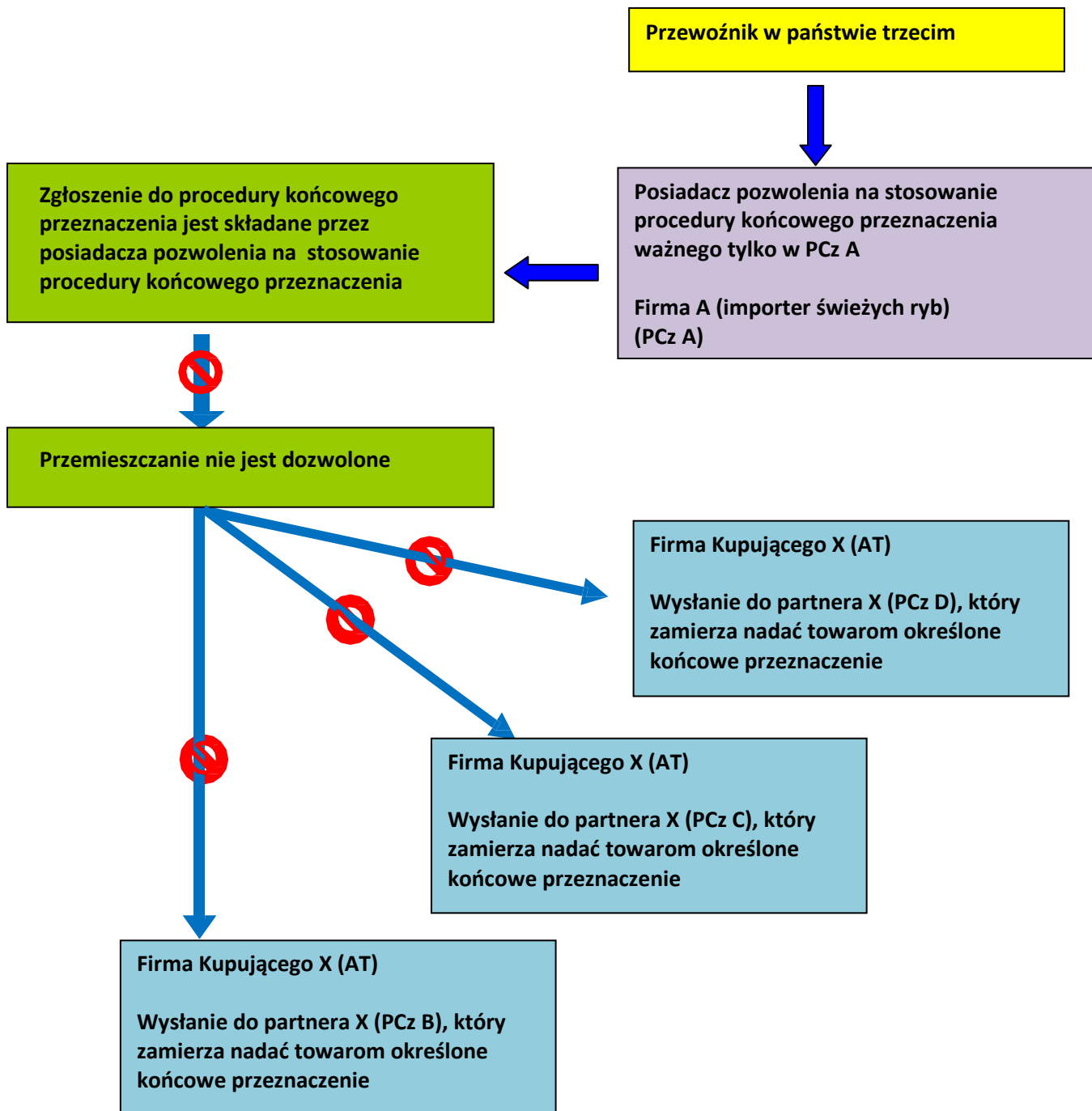
Konsultacja uzależniona jest od okoliczności sprawy. Na przykład, gdyby występowało pozwolenie obejmujące składowanie w obu PCz, wtedy konsultacja byłaby konieczna. Jednakże, jeżeli tylko przemieszczanie towarów miało miejsce, to uprzednia konsultacja nie była konieczna, chociaż zawsze wskazane byłoby zapewnienie, aby organy celne w innym Państwie Członkowskim były świadome tego, co się dzieje, aby zapobiec powstaniu trudności.

Przykład 2: Przemieszczanie towarów w ramach procedury końcowego przeznaczenia bez formalności celnych: Przedsiębiorstwo międzynarodowe posiada kilka podmiotów stowarzyszonych w kilku państwach członkowskich (PCz – państwo członkowskie)

Nie jest to TORO, lecz przemieszczanie towarów na podstawie pozwolenia na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia ważnego w kilku państwach członkowskich. Nie są wymagane żadne formalności celne, za wyjątkiem umieszczenia w ewidencji informacji o lokalizacji towarów i innych szczegółów takiego przemieszczania (zob. art. 178 ust. 1 lit. e) RD). Dozór celny wykonuje jeden urząd celny, zgodnie ze szczegółami w pozwoleniu. Spółka A jest nadal odpowiedzialna za procedurę końcowego przeznaczenia.

Przykład 3: Przemieszczanie towarów w ramach procedury końcowego przeznaczenia z formalnościami celnymi lub bez formalności celnych - brak powiązanych firm w kilku państwach członkowskich (PCz - państwo członkowskie)

Z uwagi na fakt, że towarom zostanie nadane końcowe przeznaczenie w PCz B, C i D, wymagane jest pozwolenie na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia, które jest ważne w więcej niż jednym PCz. Pozwolenie Firmy A jest ważne tylko w PCz A. W konsekwencji, przemieszczanie towarów do partnerów w PCz B, C i D nie jest dozwolone. Jednakże, jeśli pozwolenie na stosowanie procedury końcowego przeznaczenia firmy A zostanie zmienione i stanie się ważne w PCz B, C i D, przemieszczanie będzie dopuszczalne, jak opisano w przykładzie nr 1. Spółka A jest nadal odpowiedzialna za procedurę końcowego przeznaczenia.

Załącznik V

TORO i przemieszczanie towarów

Praktyczne przypadki, które mogą wystąpić w odniesieniu do przeniesienia praw i obowiązków oraz przemieszczania towarów

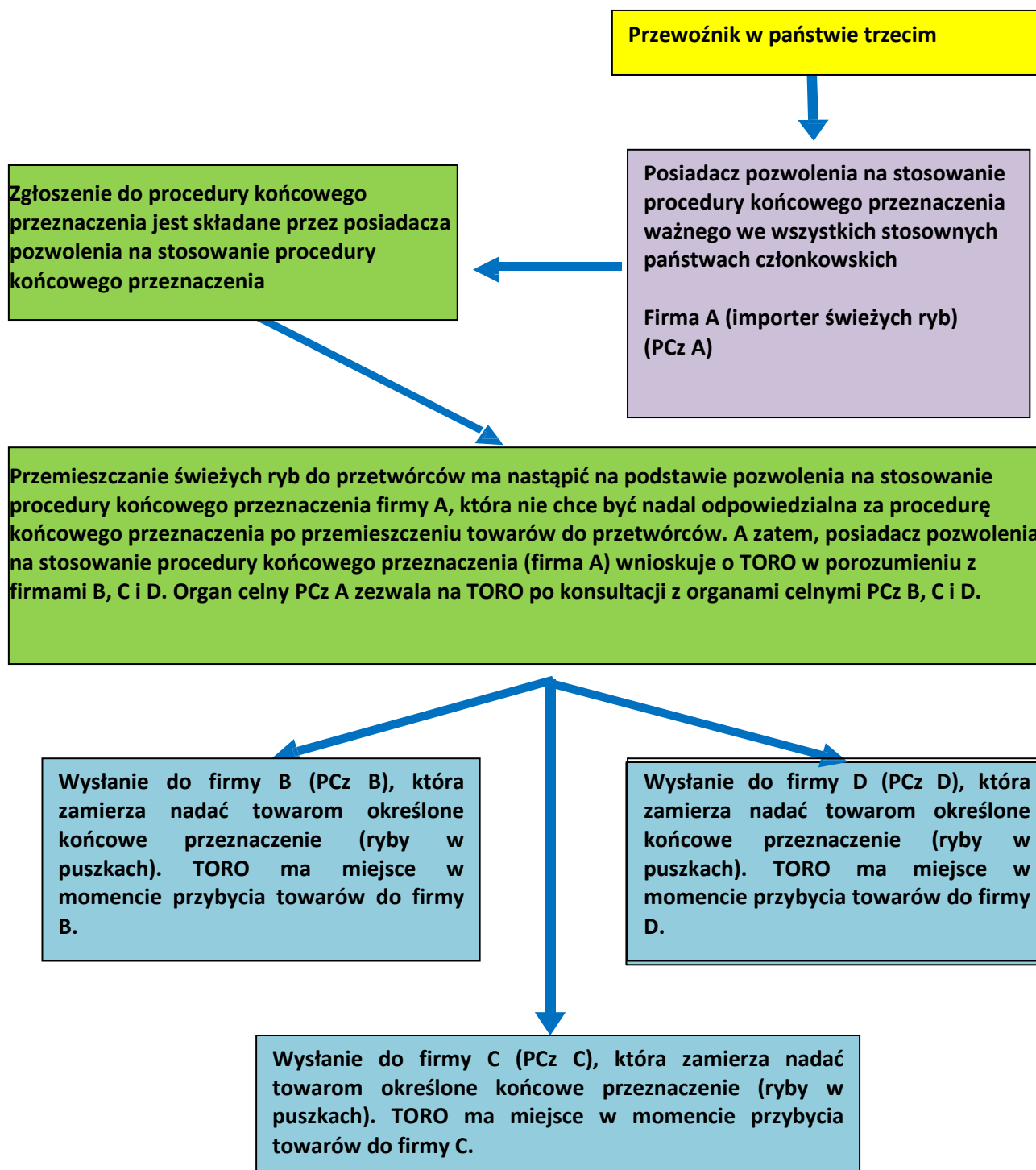
Przypadek 1 - Ryby pod procedurą końcowego przeznaczenia

Podstawowy scenariusz zakładał, że posiadacz pozwolenia był pierwszym pośrednikiem w handlu rybami, który zgłosił zapasy do procedury końcowego przeznaczenia. Posiadacz pozwolenia nie zamierza przeprowadzać przetwarzania osobiście, ale przekazuje towar do przetwórcy, który puszkuje ryby i wprowadza produkt przetworzony na rynek krajowy.

Istnieją tutaj dwie możliwości;

- (a) Ryby pozostają pod kontrolą posiadacza pozwolenia. W pozwoleniu przedsiębiorca puszkujący ryby zostałby określony jako przetwórcza i przemieszczanie towarów od posiadacza pozwolenia do przetwórcy zostałyby objęte **art. 179 ust. 1 RD**;
- (b) Następuje przeniesienie praw i obowiązków pomiędzy posiadaczem pozwolenia i przetwórcą zgodnie z **art. 218 UKC** - albo z przemieszczaniem albo bez przemieszczania towarów. W przypadku gdy miało miejsce przemieszczanie, byłoby ono objęte **art. 179 ust. 1 RD**.

Przypadek 2: Przemieszczanie towarów w ramach procedury końcowego przeznaczenia bez formalności celnych w połączeniu z TORO (PCz - państwo członkowskie)

Jest to połączenie przemieszczania towarów zgodnie z art. 219 UKC i TORO zgodnie z art. 218 UKC. Dla celów TORO firma A może korzystać z modelu określonego w Załączniku III do niniejszych wytycznych. W niniejszym przykładzie, TORO ma miejsce w momencie przybycia towarów do przetwórcy. Jednakże, możliwe jest również, aby TORO miało miejsce na wcześniejszym etapie, np. kiedy firma A przekazuje świeże ryby przetwórcom na terenie firmy A.

Załącznik VI

Uszlachetnianie czynne

Stosowanie towarów ekwiwalentnych zgodnie z Unijnym Kodeksem Celnym

Cel niniejszego dokumentu i tło

Kancelaria prawna poprosiła Komisję o wskazówki dotyczące korzystania z towarów ekwiwalentnych zgodnie z Unijnym Kodeksem Celnym. Kancelaria uznała nowe zasady za problematyczne i poprosiła o modyfikację aktów prawnych Komisji powiązanych z UKC, tak aby niektóre działalności gospodarcze mogły być prowadzone tak, jak jest to możliwe zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami.

Skupiono się głównie na art. 169 ust. 2 Rozporządzenia Delegowanego (RD):

Artykuł 169

Pozwolenie na korzystanie z towarów ekwiwalentnych

(art. 223 ust.1 i 2 oraz art. 223 ust. 3 lit. c) kodeksu)

- 2. Na wykorzystanie towarów ekwiwalentnych, o których mowa w art. 223 ust. 1 akapit pierwszy kodeksu, nie zezwala się, jeżeli towary objęte procedurą specjalną podlegałyby tymczasowemu lub ostatecznemu cłu antydumpingowemu, cłu wyrównawczemu, cłu ochronnemu lub cłu dodatkowemu wynikającemu z zawieszenia koncesji, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu.*

Artykuł 223 UKC

Towary ekwiwalentne

- 1. Towary ekwiwalentne są to towary unijne składowane, wykorzystywane lub przetwarzane zamiast towarów objętych procedurą specjalną.*

W przypadku procedury uszlachetniania biernego towary ekwiwalentne są to towary nieunijne przetwarzane zamiast towarów unijnych objętych procedurą uszlachetniania biernego.

O ile nie przewidziano inaczej, towary ekwiwalentne muszą mieć ten sam ośmiocyfrowy kod nomenklatury scalonej, taką samą jakość handlową i takie same parametry techniczne jak towary, które zastępują.

Argumentowano, że art. 169 ust. 2 RD miałby negatywny wpływ na działalność przedsiębiorstw w UE, ponieważ nie jest już dozwolony wywóz unijnych surowców wykorzystywanych jako towary ekwiwalentne w postaci produktów przetworzonych i przywóz bez cła do UE odpowiedniej ilości surowców nieunijnych.

Aspekty prawne i uzasadnienie nowych ograniczeń

Artykuł 269 Rozporządzenia Wykonawczego (RW)

Status towarów ekwiwalentnych

(Artykuł 223 Kodeksu)

2. *W przypadku uszlachetniania czynnego towary ekwiwalentne i produkty przetworzone uzyskane z tych towarów stają się towarami nieunijnymi, a towary zastępowane przez towary ekwiwalentne stają się towarami unijnymi w chwili ich zwolnienia do kolejnej procedury celnej zamykającej procedurę lub w chwili opuszczenia obszaru celnego Unii przez produkty przetworzone.*

Jednak w przypadku gdy towary objęte procedurą uszlachetniania czynnego są wprowadzane na rynek przed zamknięciem procedury, ich status ulega zmianie w chwili ich wprowadzenia na rynek. W wyjątkowych przypadkach, gdy oczekuje się, że towary ekwiwalentne nie będą dostępne w chwili wprowadzania towarów na rynek, organy celne mogą, na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury, wyrazić zgodę na to, aby towary ekwiwalentne były dostępne w późniejszym terminie w ramach okresu rozsądnie ustalonego przez te organy.

3. *W przypadku uprzedniego wywozu produktów przetworzonych w ramach procedury uszlachetniania czynnego towary ekwiwalentne i produkty przetworzone uzyskane z tych towarów stają się towarami nieunijnymi z mocą wsteczną w chwili ich zwolnienia do procedury wywozu, jeżeli towary, które mają zostać przywiezione, zostają objęte tą procedurą.*

Jeżeli towary, które mają zostać przywiezione, zostają objęte procedurą uszlachetniania czynnego, stają się towarami unijnymi w tej samej chwili.

Uzasadnieniem ograniczenia ustanowionego w art. 169 ust. 2 RD było zapewnienie skuteczności unijnych instrumentów ochrony handlu (Unii Europejskiej środki antidumpingowe, środki antysubsydjne, lub środki ochronne).

Przykład:

Jedna tona towarów unijnych A (towary ekwiwalentne) jest przetwarzana na dwie tony produktu przetworzonego B, które są wywożone w ramach uszlachetniania czynnego EX/IM.

Następnie jedna tona towarów nieunijnych A zostaje przywieziona i objęta procedurą uszlachetniania czynnego. W momencie objęcia takich towarów procedurą uszlachetniania czynnego stają się one towarami unijnymi (akapit drugi art. 269 ust. 3 RW). W związku z tym towary A są w obrocie i nie są już pod dozorem celnym.

Towary nieunijne A zostały wprowadzone na rynek UE bez zapłaty jakiegokolwiek kwoty należności celnych przywozowych.

Odnosnie należności celnych przywozowych *erga omnes* "brak płatności" nie jest problematyczny, ponieważ stosowanie procedury uszlachetniania czynnego powinno stymulować działalność eksportową w UE, tak, aby produkty przetworzone mogły być sprzedawane po bardziej konkurencyjnych cenach na rynku światowym.

Jednakże, w przypadku, gdy towary nieunijne A, które mają być objęte procedurą uszlachetniania czynnego, podlegałyby tymczasowemu lub ostatecznemu cłu antidumpingowemu, cłu wyrównawczemu, cłu ochronnemu lub cłu dodatkowemu wynikającemu z zawieszenia koncesji, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu, brak płatności takich ceł jest problematyczny. Nie jest zapewniona skuteczność unijnych instrumentów ochrony handlu. To jest powód, dla którego art. 169 ust. 2 RD nie pozwala na wykorzystanie towarów ekwiwalentnych w takich sytuacjach.

Rozwiązania praktyczne

Bieżąca działalność gospodarcza może być prowadzona bez żadnych zmian na podstawie UKC. Jednakże, gdy powstaje dług celny, należy zapewnić płatność ceł antidumpingowych, ceł wyrównawczych itp., tak, aby instrumenty ochrony handlu UE nie mogły zostać podważone.

Artykuł 86 ust. 3 UKC odnosi się do pochodzenia towarów:

Artykuł 86 UKC

3. *Jeżeli dług celny powstaje w odniesieniu do produktów przetworzonych powstałych w ramach procedury uszlachetniania czynnego, na wniosek zgłaszającego kwotę należności celnych przywozowych odpowiadającą takiemu długowi określa się na podstawie klasyfikacji taryfowej, wartości celnej, ilości, rodzaju i pochodzenia towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego, obowiązujących w dniu przyjęcia zgłoszenia celnego dotyczącego tych towarów.*

Poniższe dwa przykłady ilustrują, w jaki sposób może być prowadzona działalność gospodarcza w ramach procedury uszlachetniania czynnego bez użycia towarów ekwiwalentnych:

1. Składowane jest luzem 20 ton surowców A, które podlegałyby należnościom celnym przywozowym *erga omnes* i cłom antidumpingowym (gdyby zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu), 30 ton surowców A, które podlegałyby jedynie należnościom celnym przywozowym *erga omnes* (gdyby zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu) i 50 ton unijnych surowców A. Trzy rodzaje surowców są składowane w silosie, który jest używany jako miejsce składowe przeznaczone do składowania celnego towarów.

W odniesieniu do trzech rodzajów surowców A prowadzona jest rozdzielność księgową zgodnie z art. 177 RD.

Artykuł 177 RD

Składowanie towarów unijnych wraz z towarami nieunijnymi w miejscu składowym (art. 211 ust. 1 kodeksu)

Jeżeli towary unijne są składowane wraz z towarami nieunijnymi w miejscu składowym przeznaczonym do składowania celnego, a każdorazowe identyfikowanie każdego rodzaju towarów jest niemożliwe lub wiązałoby się z koniecznością poniesienia nieproporcjonalnie wysokich kosztów, w pozwoleniu, o którym mowa w art. 211 ust. 1 lit. b) kodeksu, określa się, że stosuje się rozdzielność księgową w odniesieniu do każdego rodzaju towarów, statusu celnego oraz – w stosownych przypadkach – pochodzenia towarów.

Całkowita ilość 100 ton surowców A jest przetwarzana w ramach procedury uszlachetniania czynnego na 200 ton produktów przetworzonych B. Współczynnik produktywności wynosi 100%. Następuje powrotny wywóz 100 ton produktów przetworzonych B a pozostałe 100 ton produktów przetworzonych zostaje zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu. Zgłaszający wnioskuje o dokonanie obliczenia kwoty należności celnych przywozowych zgodnie z art. 86 ust. 3 UKC.

Oznacza to, że należności celne przywozowe *erga omnes* oraz cła antydumpingowe muszą zostać uiszczane od 10 ton surowców A. Dodatkowo, należności celne przywozowe *erga omnes* należy uiszczać od 15 ton surowców A.

2. Składowane jest luzem 20 ton surowców A, które podlegałyby należnościom celnym przywozowym *erga omnes* i cłom antydumpingowym (gdyby zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu), 30 ton surowców A, które podlegałyby jedynie należnościom celnym przywozowym *erga omnes* (gdyby zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu) i 50 ton unijnych surowców A. Trzy rodzaje surowców są składowane w silosie, który jest używany jako miejsce składowe przeznaczone do składowania celnego towarów.

W odniesieniu do trzech rodzajów surowców A prowadzona jest rozdzielność księgowa zgodnie z art. 177 RD.

20 ton surowców A, które podlegałyby należnościom celnym przywozowym *erga omnes* i cłom antydumpingowym (gdyby zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu) zostaje objęte procedurą uszlachetniania czynnego i przetworzone na 40 ton produktów przetworzonych B, które zostają powrotnie wywiezione. Nie są należne należności celne przywozowe.

30 ton surowców A, które podlegałyby jedynie należnościom celnym przywozowym *erga omnes* (gdyby zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu) zostaje objęte procedurą uszlachetniania czynnego i przetworzone na 60 ton produktów przetworzonych. Produkty przetworzone zostają zgłoszone do obrotu. Zgłaszający wnioskuje o dokonanie obliczenia kwoty należności celnych przywozowych zgodnie z art. 86 ust. 3 UKC.

Oznacza to, że należności celne przywozowe *erga omnes* należy uiszczać od 30 ton surowców A.

50 ton unijnych surowców A jest przetwarzane na 100 ton produktów przetworzonych, które są wprowadzane na rynek UE bez zgłoszenia celnego, ponieważ produkty mają unijny status celny i w związku z tym są one w obrocie.

Poniższy przykład ilustruje, w jaki sposób może być prowadzona działalność gospodarcza w ramach procedury uszlachetniania czynnego z użyciem towarów ekwiwalentnych:

3. Składowane jest luzem 20 ton surowców A, które podlegałyby należnościom celnym przywozowym *erga omnes* i cłom antydumpingowym (gdyby zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu), 30 ton surowców A, które podlegałyby jedynie należnościom celnym przywozowym *erga omnes* (gdyby zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu), 30 ton towarów ekwiwalentnych i 20 ton unijnych surowców A. Cztery rodzaje surowców są składowane w silosie, który nie jest używany jako miejsce składowe przeznaczone do składowania celnego towarów.

W odniesieniu do czterech rodzajów surowców A prowadzona jest rozdzielność księgowa zgodnie z art. 268 ust. 2 RW.

Artykuł 268 RW
Formalności związane z wykorzystywaniem towarów ekwiwalentnych
(art. 223 kodeksu)

1. Korzystanie z towarów ekwiwalentnych nie wymaga dopełnienia formalności obowiązujących w przypadku obejmowania towarów procedurą specjalną.
2. Towary ekwiwalentne mogą być składowane razem z innymi towarami unijnymi lub towarami nieunijnymi. W takich przypadkach organy celne mogą ustanowić szczególne metody identyfikacji towarów ekwiwalentnych umożliwiające ich odróżnienie od innych towarów unijnych lub towarów nieunijnych.

Jeżeli każdorazowe identyfikowanie każdego rodzaju towarów okaże się niemożliwe lub jeżeli wiązałoby się ono z koniecznością poniesienia nieproporcjonalnie wysokich kosztów, w odniesieniu do każdego rodzaju towarów, statusu celnego oraz – w stosownych przypadkach – pochodzenia towarów stosuje się rozdzielność księgową.

Przetwarzane jest 20 ton surowców A, które podlegałyby należnościom celnym przywózowym *erga omnes* i cłom antydumpingowym (gdyby zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu), przetwarzane jest 30 ton towarów ekwiwalentnych zamiast 30 ton surowców A, które podlegałyby jedynie należnościom celnym przywózowym *erga omnes* (gdyby zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu) i przetwarzane jest 20 ton unijnych surowców A, w łączną ilość 140 ton produktów przetworzonych B. Współczynnik produktywności wynosi 100%. Następuje powrotny wywóz 70 ton produktów przetworzonych B a pozostałe 70 ton produktów przetworzonych zostaje zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu. Zgłaszający wnioskuje o dokonanie obliczania kwoty należności celnych przywózowych zgodnie z art. 86 ust. 3 UKC.

Oznacza to, że należności celne przywózowe *erga omnes* oraz cła antydumpingowe muszą zostać uiszczone od 10 ton surowców A. Należności celne przywózowe *erga omnes* należy uiszczyć od 15 ton surowców A, które były używane jako towary ekwiwalentne i które zmieniły swój status celny. 30 ton surowców A, które podlegałyby jedynie należnościom celnym przywózowym *erga omnes* (gdyby zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu) zmieniły swój status celny i są w obrocie (patrz: art. 269 RW).
